

onafhankelijk studentenblad

veto

jaargang 49 nummer 10
17 april 2023
tweewekelijks blad
erkeningsnummer p706128
afgiftekantoor Leuven

bpost

PB-PP|B-02817
BELGIË(N)-BELGIQUE

Kiesweken en hun zwaktes

Studentenprotest
in Israël

Navraag
Esohe Weyden

Leuvens leukste
parken

Hoofredacteur Joanna Wils
Redactiesecretaris en verantwoordelijk uitgever Jan Costers **Redacteur foto** Sharon Poppe **Redacteur illustratie** Freya Caris **Redacteur onderwijs** Wolf France **Redacteur sociaal** Simon Tibo **Redacteur student** Kasper Nollet **Redacteur cultuur** Lore Meesters **Redacteur onderzoek** Thor Deyaert **Verantwoordelijke navraag** Xhoana Memçaj **Verantwoordelijke evenementen** Jeremy Van Weyenbergh **Verantwoordelijke groepsgevoel en welzijn** Lara Lismont **Verantwoordelijke Instagram** Lenne Schoenmakers **Verantwoordelijke Veto English** Victoria Casteels **Verantwoordelijke rondleiding** Pascal Beyer **Verantwoordelijke strip** Anne-Leen Declercq

Eindredactie Freya 'Het Gangpad' Caris, Robin 'Ploeg Robijntjes123' Geukens, Kasper 'Lolploeg Nolleteren' Nollet, Thor 'Donder op!' Deyaert, Simon 'Het Simonster van Loch Ness' Tibo, Wolf France, Thomas Maes, Vincent 'Vinnie de Poeh' De Vocht, Femke Beutels, Tijs Keukeleire, Eva Coppens, Lore Meesters, Joanna 'De warriewarriors' Wils **Vormgeving** Jan 'Janti-Jantillianen' Costers **Cover** Emilia Van Droogenbroeck, Jan Costers **Schrijvers** Marie Wagemans, Simon Tibo, Wolf France, Liesel Beyens, Emily Lewis, Emilie De La Motte, Femke Beutels, Marjolein Petit, Maud Reekmans, Emma Devillé, Kasper Nollet, Elias Fret, Margot 'Russells Theepot' Vandenbroucke, Giel Bosmans, Jan Costers, Thor Deyaert, Laura Van Cutsem, Eline Vanmarsenille, Freya Caris, Victoria Casteels, Elien Vandermeersch, Joanna Wils **Illustratoren** Freya Caris, Emilia Van Droogenbroeck, Medha Sankar, Joanna Wils, Celia Delandmeter, Anastasia 'Dadastasia' Arnhold, Anne-Leen 'de tammekatechetikat melktandploeg' Declercq **Fotografen** Robin Geukens, Maud Reekmans, Joanna Wils, Thomas Aboucaya, Kasper Nollet, Thor Deyaert, Laura Van Cutsem **Beeldpagina XL** Freya Caris **Beeldpagina** Freya Caris **KU Leugen** Kasper Nollet, Simon Tibo, Thor Deyaert, Lara Lismont, Joanna Wils

Veto is een uitgave van de Leuvense studenten-koepel LOKO. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Wil je hier volgende keer ook vernoemd staan? Kom dan naar onze redactievergadering op donderdag om 20u in 's-Meiersstraat 5, bezoek onze Facebookgroep of stuur een berichtje naar veto@veto.be en beantwoord de vraag 'Hoe zou de kiesploeg heten waar jij praes van bent?'

Het loont om je boodschappen buiten Leuven centrum te doen

4-5

Waar winkel je het voordeligst in Leuven?

dossier:
studentenvertegenwoordiging

Grote verschillen in verkiezingen studentenvertegenwoordigers 6

Het hoe en wat van de Facultaire Overlegorganen aan de KU Leuven

'Tijdens de kiesweek zouden inhoud en plezier hand in hand moeten kunnen gaan' 7-8

Is de kiesweek inhoudelijk genoeg?

'Vriendjespolitiek' en 'roddelcultuur': wanneer de kiesweek tegenvalt 9

Twee studenten over drama tijdens de kiesweken

Meebesturen vergt transparantie 10-11

de legitimiteit van Stura op de rooster gelegd

Vertegenwoordigers op de 24 urenloop 12-13

De werking van de Leuvense Studentenkoepel uitgelegd

Medebestuur mist tanden 14

Thor Deyaert over de pijnpunten van medebestuur

Strip 15

Werk van Anne-Leen Declercq

'Wat Israël nu nodig heeft, is reanimatie' 16-17

Interview met student Thomas over de studentenprotesten in Israël

Studietoelagen drijven spanning tussen cd&v en N-VA verder op 18

cd&v wil studietoelagen uitkeren via groeipakket

navraag
Esohe Weyden
34-37

Sjarels crypto 18

Cryptisch puzzelplezier

Beeldpagina XL 20-21

Het Veto-ganzenbord

Ontdek groene ruimtes in Leuven 22-24

Onderzoek naar kwaliteit Leuvense parken met wetenschappelijk framework

Beeldpagina 26

Lentekiekjes

PuzzelArenberg 27

Wiskundige puzzels voor bollenbozen

EDITORIAAL

Napoleon in de Naamsestraat

Een decennialange strijd, gevoerd door geëngageerde studenten, leverde de student in 2021 volwaardig medebestuur op. Op nagenoeg alle beleidsniveaus van de KU Leuven zit er minstens één studentenvertegenwoordiger. En de voorzitter van Stura zetelt in het belangrijkste en meest invloedrijke orgaan van de universiteit: het Gemeenschappelijk Bureau.

Dan rijzen er vragen over het evenwicht tussen vertegenwoordiger zijn en een constructieve medebestuurder zijn – Luc Sels verwacht vooral dat tweede aan de vergadertafel. Achter gesloten deuren nemen de vertegenwoordigers deel aan confidentiële vergaderingen, exclusieve recepties, of prijzige privédinners.

Aan de KU Leuven worden studentenvertegenwoordigers meestal via een getrappt systeem verkozen. Tijdens kiesweken kunnen studenten op hen stemmen, maar de nadruk ligt in die periode niet altijd op het inhoudelijke vertegenwoordigingsaspect. Hogerop verdwijnt je stem, dan kunnen enkel nog de verkozen vertegenwoordigers de mandatarissen van de Studententraad verkiezen.

Hoe de mandatarissen die rol daarna vervullen is niet altijd even duidelijk: noch voor de gewone student, noch voor de leden van Stura's Algemene Vergadering. Niet alles wat beslist wordt, kan worden teruggekoppeld. Een probleem? Volgens Stura zelf alvast niet: 'Net zoals de Franse revolutionairen, streven we naar het algemeen belang', vertelt de voorzitter in deze editie (p. 11).

Stura vindt zelf dat het niet haar taak is om de individuele student op de hoogte te houden van wat ze doen. Daar dienen volgens hen de facultaire studentenvertegenwoordigers voor. Wie meer wil weten, moet maar zelf het initiatief nemen, klinkt het. Toch schuift dat de verantwoordelijkheid te gemakkelijk door naar de student.

Wie namens de student wil deelnemen aan het bestuur, moet die student zelf weten te bereiken en te betrekken. Net op dat vlak kan Stura nog wat gas bijgeven. Legitimiteit is belangrijk voor elke democratie, dus ook voor een studentendemocratie.

Het algemene belang verdedigen, dat hielden ook de Franse revolutionairen niet voor eeuwig vol. Laat de student zelf mee bepalen wat dat belang is. We willen geen Napoleon in de Naamsestraat. »

Kasper Nollet is redacteur student. Simon Tibo is redacteur sociaal. Het editoriaal wordt gedragen door de voltallige redactie.

lees verder op veto.be

Het loont om je boodschappen buiten Leuven centrum te doen

Je kan je portefeuille blij maken door voor je wekelijkse boodschappen uit het Leuvense stadscentrum weg te trekken. Witte producten houden de totaalprijs ook laag, maar zijn niet overal beschikbaar.

tekst: [Elien Vandermeersch](#), [Victoria Casteels](#) en [Joanna Wils](#)
beelden: [Joanna Wils](#)

Veto ging met een studentenboodschappenlijstje langs in verschillende supermarkten binnen en buiten het Leuvense stadscentrum. Waar je het goedkoopst kan winkelen hangt vooral af van wat je zoekt. Toch zijn er enkele algemene conclusies te trekken.

Allen richting de Ring

Lidl en Aldi bieden over het algemeen de goedkoopste basisproducten aan. Maar als het product in het assortiment van Everyday voortkomt, kaapt dat stevast de positie van de laagste prijs weg.

Over het algemeen loont het om winkels op te zoeken buiten het centrum en te winkelen bij zaken die niet gerund worden door privé-eigenaren: de Delhaize, Carrefour, Colruyt, Aldi en Lidl die in de buurt van de ring liggen, zijn opmerkelijk goedkoper dan hun concurrenten in het centrum.

De Spar biedt geen enkel product aan tegen de laagste prijs aan

De intuïtie dat winkels buiten het centrum goedkoper zijn, klopt effectief. Belangrijke kanttekening is wel dat de Colruyt in Heverlee en de Colruyt in Leuven stad gelijke prijzen hebben, maar geen van beiden ligt dan ook in het studentencentrum.

Witte producten

Zodra je in de winkel aangekomen bent, is het

ook geen verrassing dat huismerken opvallend goedkoper zijn dan echte merkproducten. Everyday steekt er met kop en schouders boven uit: als er een Everydayproduct aangeboden werd, was dat bij alle winkels het goedkoopste. Een fles Everydaycola kost bijvoorbeeld een kwart van een Coca Colafles in de Spar.

Altijd de laagste prijzen, dat meent Colruyt dus effectief met Everyday. Al kan je met die producten geen volledige winkelkar vullen. En dan kom je al snel bij duurdere merkproducten terecht. Hoewel groenten en fruit het in de Colruyt goed doen, garanderen andere boniproducten allesbehalve een lage prijs. Aldi heeft dan meer basisproducten van een goedkoop huismerk in voorraad. Ook Lidl scoort sterk in goedkope basisproducten.

Het dure centrum

Dankzij Colruyts uniforme prijzen, is ze de goedkoopste optie binnen de ring, zelfs als je voor de duurdere Boni-producten kiest. De centrale Match en Carrefour Express komen uit de bus als de twee duurste winkels. Bij Match krijg je als student wel nog 5% korting op vertoon van je studentenkaart, maar zelfs dan blijven de prijzen hoog. In beide winkels flirt de prijs van het boodschappenlijstje met €100. Toch blijken bepaalde producten verrassend goedkoop: de goedkoopste fles halfvolle melk vonden we in Match.

Hoewel de Spar in de Tiensestraat niet de indruk wekt van een kleine stadwinkel, liggen de prijzen er toch hoger. Geen enkel product is in die winkel goedkoper dan in de andere grote su-

permarktfilialen. Producten als pizza, chips en noodles, maar ook fruit en groenten zijn er zelfs duurder dan in de kleine, centraal gelegen winkels. In ons overzicht verschijnt Spar als de op twee na duurste optie.

Bijna alle lijstjes zijn minstens 10% duurder dan vorig jaar

De Delhaize en Carrefour liggen zowel fysiek als in prijzen dicht naast elkaar, maar hebben elk hun eigen troeven. Delhaize is volgens ons boodschappenlijstje goedkoper, al zorgt de 5% studentenkorting die je in de Carrefour met een speciale kaart kan krijgen dat het verschil verkleint.

Als je op zoek bent naar alcoholische dranken, ben je ook beter af bij Carrefour dan Delhaize. Maar als je dan toch al aan de juiste kant van de ring bent, kun je evengoed tot de Colruyt in Heverlee fietsen: die biedt nog steeds de allergeodkoopste sangria en bakken Stella aan. Bij Lidl en Aldi was geen Stella te vinden.

Het goedkoopste pastagerecht

Pastaliefhebbers kunnen hun hart het goedkoopst ophalen in de Aldi. De combinatie van spaghetti, pastasaus, paprika's en pesto komt daar namelijk het goedkoopst uit. Ook de Lidl en de Spar blijven onder €5. De duurste spaghetti vind je in de Match voor €8,50.

De prijs voor pesto blijkt hier doorslaggevend: als er een huismerk beschikbaar is, daalt het vereiste budget. Dankzij betaalbare pesto van het huismerk haalde zo ook Spar de top drie. Over het hele lijstje maken ook producten als olijfolie, vlees en vleesvervangers al snel een verschil. Of duurdere producten beschikbaar zijn in het huismerk, heeft een grote impact.

Inflatie

Ook vorig jaar ging *Veto* met een studentenboodschappenlijstje rond in de Leuvense supermarkten. En wat blijkt? Hoewel veel winkels hun zelfde sterktes en zwakte behouden hebben, zijn ze allemaal fors duurder geworden. Zo goed als alle lijstjes hebben een kostprijs die 10% hoger ligt dan vorig jaar.

Die cijfers hangen natuurlijk ook samen met de aanwezigheid van producten: als het huismerk tijdelijk niet beschikbaar was, hebben we met een alternatief gerekend. Maar ook dat viel dit jaar op: relatief veel producten waren onbeschikbaar. Soms was er simpelweg geen vergelijkbaar alternatief in de rekken, en dat maakte een vergelijking dit semester moeilijk.

De rekening

De analyse moet uiteraard met een korrel zout worden genomen. Naast het feit dat veel producten onbeschikbaar waren, neemt deze vergelijking enkel voedingswaren in rekening. Prijzen voor tandpasta, poetsartikelen of wc-papier zijn niet mee in rekening genomen. We vertrokken ook steeds van huismerken en witte producten: op dat vlak scoren Aldi en Lidl heel sterk. ☺

Het boodschappenlijstje

- 1,5l Coca Cola
- 0,75l Rosé (huismerk)
- 1,5l Sangria (huismerk)
- 1 sixpack Stella (blikjes 50 cl)
- 1 bak Stella
- 1 zak 200g chips Lays paprika
- 6 eieren (huismerk)
- 400g hazelnootpasta (huismerk)
- 1 halfvolle melk (huismerk)
- 1 sojamelk (huismerk)
- 1 sinaasappelsap (huismerk)
- 200g hummus (huismerk)
- 200g kipfilet sneden (huismerk)
- 250g Gouda sneetjes (huismerk)
- 1 wit boerenbrood vers (800g)
- 1 pot bolognesesaus huismerk (500g)
- 500g spaghetti (huismerk)
- 1 pot Aïki curry noodles
- 1 olijfolie (huismerk)
- 1 Dr. Oetker Pizza Mozzarella
- 1 potje kookroom 20% vet (25cl)
- 200g groene pesto (huismerk)
- 200g veggie gehakt (huismerk)
- 500g kipfilet (niet diepgevroren)
- 250g champignons
- 100g uien
- 150g rode paprika
- 300g tomaten
- 500g bananen
- 6 Jonagold appels

Het winkelen

Het boodschappenlijstje dat in dit artikel gebruikt werd, is vorig jaar samengesteld op basis van kassabonnetjes van negentien studenten. De winkelbezoeken vonden plaats in de periode voor de paasvakantie.

Tijdens het winkelen gingen we op zoek naar producten van het huismerk en liefst in de exacte hoeveelheid. Indien die niet te vinden waren, werd met een equivalent merk gerekend. Als de hoeveelheid niet klopte, kozen we de hoeveelheid die het dichtst bij het gezocht formaat lag om vervolgens om te rekenen.

In verschillende gevallen was er geen vergelijkbaar alternatief (op dat moment) beschikbaar. Dat heeft een exacte, numerieke vergelijking onmogelijk gemaakt.

De winkels

Veto onderzocht de prijzen in volgende winkels:

- ☺ Aldi (Minckelerstraat)
- ☺ Carrefour Express (Naamsestraat)
- ☺ Carrefour (Tervuursevest)
- ☺ Delhaize (Tervuursevest)
- ☺ Colruyt (Centrum)
- ☺ Colruyt (Heverlee)
- ☺ Lidl (Engels Plein)
- ☺ Match (Bondgenotenlaan)
- ☺ Spar (Tiensestraat)

Grote verschillen in verkiezingen studentenvertegenwoordigers

Studenten mogen weer hun vertegenwoordigers verkiezen voor het academiejaar 2023-2024. Aan de ene faculteit is er een rechtstreekse verkiezing, aan de andere faculteit maakt het onderwijsteam integraal deel uit van de studentenkring.

In de eerste week na de paasvakantie worden traditioneel de studentenvertegenwoordigers verkozen. Naast de meer bekende kringverkiezingen worden aan sommige faculteiten ook verkiezingen voor de facultaire overlegorganen (FO's) georganiseerd. Via die overlegorganen wegen studenten op het onderwijsbeleid aan hun faculteit. Ze vertegenwoordigen ook hun faculteit op de algemene vergadering van Stura, de universiteitsbrede studentenraad.

Er zijn echter grote verschillen tussen de FO's. Sommigen vertegenwoordigen meerdere richtingen en/of meerdere campussen. Anderen beperken zich dan weer tot één richting in Leuven. Verschillende faculteiten hebben dan ook verschillende uitdagingen en dat heeft een effect op hoe FO's vormgegeven zijn en hoe de vertegenwoordigers die er in zetelen, verkozen worden.

Studentenvertegenwoordigers die rond onderwijsbeleid willen werken, kiezen dat vaak bewust en steken er enorm veel tijd in. Dat is ook nodig: de verantwoordelijkheid is niet gering. Heel het systeem van Stura berust op verantwoordelijke facultaire studentenvertegenwoordigers die moeten instaan voor zowel input als feedback.

Onderwijspraeses

Niet elke FO wordt op dezelfde manier samengesteld. Aan de faculteit Bio-ingenieurswetenschappen is de onderwijsverantwoordelijke deel van de kring LBK en krijgt de praeses van LBK na zijn verkiezing ook het kroontje van FO-voorzitter opgezet. Dit jaar is dat Wander De Nies. Volgens hem is het geen probleem dat LBK een kring en een FO tegelijkertijd is: 'Wanneer een FO niet samenvalt met een kring, lijkt een aparte organisatie noodzakelijk om geen campussen te vergeten.'

De Nies vindt het dus niet problematisch dat hij als praeses automatisch FO-voorzitter wordt en neemt die taak er graag bij: 'Wij worden allemaal individueel verkozen en op onze merites voor de functie. Voor de praeses is onderwijs een belangrijk thema tijdens het verkiezingsdebat.'

Verrassend genoeg heeft ook de praeses van het vorige jaar nog veel in de pap te brokken. Die zetelt naast de praeses in het faculteitsbestuur: 'Daar worden ook strategische dingen beslist en daarom vinden we continuïteit belangrijk.' Volgens De Nies is dat de reden dat de praeses FO-voorzitter moet zijn. Het is namelijk verplicht om als FO-voorzitter te zetelen in het faculteitsbestuur: 'Maar de samenwerking met onze onderwijsverantwoordelijke is heel belangrijk.'

Campus Leuven dominant

Aan de faculteit Rechtsgeleerdheid en Criminologische Wetenschappen is de situatie bijna tegengesteld. Daar heb je een FO, FORS, die alle studenten van die faculteit voor heel de universiteit vertegenwoordigt. En die studenten kunnen ook Rechten volgen aan campus Brussel en campus KULAK.

'Omdat we zowel een kring als een FO zijn, ligt ons bereik veel hoger'

Wander De Nies, praeses LBK

FORS wordt gespekt met de onderwijsverantwoordelijken van de verschillende kringen, zij het enkel de Leuvense kringen van die faculteit. De FO-voorzitter is dus de enige waar alle studenten op kunnen stemmen en wordt bijgevolg rechtstreeks verkozen.

Voor dit academiejaar was dat Chloë Wilssens, die eerder onderwijsverantwoordelijke van de kring Crimen (Criminologische Wetenschappen) was. Zij is de eerste criminologiestudent die meedingde naar die positie. De geïnteresseerden in het verleden waren telkens rechtenstudenten.

Dat de studenten van de campus Brussel, die een eigen kring hebben, niet aanwezig zijn op de AV van Stura is volgens haar geen groot probleem:

'Als er hen iets aangaat, mogen ze dat altijd doorgeven.' Ze probeert te garanderen dat de campussen zich gehoord voelen en is altijd bereikbaar voor input.

Desondanks is het opvallend dat de FO-voorzitter steeds een Leuvense student was. Volgens Wilssens is dat niet verrassend: 'De tweewekelijkse faculteitsbesturen en Stura-AV's zijn telkens in Leuven.' Ze voegt toe dat het handig blijft om overall studentenvertegenwoordigers te hebben zitten.

Effecten minimaal

Het nadeel van aparte verkiezingen voor onderwijsvertegenwoordigers is dat ze los van de kring de kiesdrempel moeten halen. Die wordt door de universiteit vastgelegd en ligt op 10% van de ingeschreven studenten. Wilssens zat er zelf even mee in of de kiesdrempel zou gehaald worden, een gevoel dat ze bij haar kring nooit had: 'Maar uiteindelijk was er geen dramatisch verschil in de opkomst.'

Bij LBK worden vertegenwoordigers individueel verkozen, maar kunnen studenten wel in één keer voor iedereen stemmen. 'Omdat we zowel een kring als een FO zijn, ligt ons bereik veel hoger dan bij sommige andere FO's', meent hij. Volgens De Nies biedt het ook een betere verzekering van opvolging.

Stura-voorzitter Toon Robberecht vindt dat een FO-voorzitter niet rechtstreeks, maar wel getrap, verkozen moet worden om een legitiem mandaat te hebben: 'Als alles goed loopt, maakt dat geen zak uit.' Wilssens bevestigt dat: 'Hoe je handelt, heeft niets te maken met de manier waarop je verkozen bent.'

tekst: Wolf France
illustratie: Célia Delandmeter

'Tijdens de kiesweek zouden inhoud en plezier hand in hand moeten kunnen gaan'

Naast een leuke tijd, is de kiesweek een belangrijk moment voor de studentenvertegenwoordiging. Het inhoudelijke aspect ervan verdwijnt echter vaak op de achtergrond. Dat vindt niet elke kring even problematisch.

tekst: Marjolein Petit en Kasper Nollet
illustratie: Medha Sankar

De kiesweken zijn weer van start gegaan. Hoevel bier en plezier centraal staan in deze periode, zijn ze tegelijk een belangrijk moment voor de studentenvertegenwoordiging.

De studentenkringen - 'faculteitskringen' is de officiële benaming - vaardigen elk jaar vertegenwoordigers af naar de POC (Permanente Onderwijscommissie) van een studierichting. Dat is een vergadering met alle professoren en assistenten die een aantal keer per jaar wordt gehouden om de opleiding te evalueren.

Zulke vertegenwoordigers stromen ook door naar overkoepelende organen zoals de Leuvense campusraad LOKO of de Studentenraad. Vraag is hoe studentenkringen met die verantwoordelijkheid omgaan.

Wie kan het wat schelen?

In oktober 2022 hield Veto een enquête over onder meer studentenvertegenwoordiging bij 139 studenten. Op de vraag of studenten zich goed vertegenwoordigd voelen door hun studentenkring, antwoordde 35 procent van wel. De meerderheid kon er geen mening over vormen.

'Ik vertrouw erop dat het standpunt van de studentenvertegenwoordigers gedragen is'

Joeri Van der Veken, programmadirecteur POC
Wiskunde

Dat doet de vraag rijzen of het inhoudelijke programma van een ploeg wel voldoende aan bod komt tijdens de kiesweek. Bij de meeste kringen zijn de standpunten rond vertegenwoordiging eerder secundair in die periode.

Voor Bram Claes, praeses van Wina, is dat niet noodzakelijk problematisch: 'Inhoud en plezier moeten hand in hand kunnen gaan', vindt hij. 'De kiesweek is ook gewoon waardevol als een eerste testronde voor een opkomende ploeg.'

Vanuit campusraad LOKO is er voor alle Leuvense kringen een kiesdrempel van 10 procent ingesteld. Een winnende ploeg moet daarboven zitten. Het gebeurt zelden dat een kring die drempel niet haalt, al zijn er weinig kringen die ooit meer dan de helft van hun studenten naar de stembus kringen.

Zijn de vertegenwoordigers die zo verkozen zijn dan wel representatief? Caro Cools, onderwijs-

verantwoordelijke bij Farmaceutica, geeft toe: 'Ik denk dat veel studenten niet beseffen dat wanneer je op een kring stemt, dat vervolgens invloed heeft op je vertegenwoordiging.'

Ze ziet er niet noodzakelijk een groot probleem in, zolang vertegenwoordigers hun standpunten maar bij de student gaan halen.

Kringonafhankelijke vertegenwoordigers

Bij de meeste studierichtingen wordt studentenvertegenwoordiging getrokken door de studentenkring. De nadruk in de kiesweken en het kringleven ligt echter vooral op activiteiten en

feestjes. De vraag is of dat systeem dan wel inclusief genoeg is voor mensen die minder voeling hebben met het kringleven.

Ben Cools van Farmaceutica erkent dat nadeel: 'Bij ons is de koppeling met het praesidium historisch gegroeid, maar momenteel ondernemen we initiatieven om ook studenten buiten het kringleven meer te betrekken in vertegenwoordiging.'

'Ik denk dat veel studenten gewoon niet voldoende op de hoogte zijn van hun mogelijke impact op vertegenwoordiging'

Caro Cools, onderwijsverantwoordelijke Farmaceutica

'Wij keken niet echt naar hoe studentenvertegenwoordigers worden verkozen, ik vertrouw erop dat hun standpunt gedragen is', vertelt Joeri Van der Veken, programmadirecteur van de POC Wiskunde.

In die POC is het studentenkring Wina die voor vertegenwoordigers zorgt. Die kring vormt eerder een uitzondering op de regel: de studentenvertegenwoordigers werken grotendeels zelfstandig, los van het praesidium.

Ewout Audenaert, de onderwijsverantwoordelijke, licht toe: 'Tijdens de kiesweek worden de vertegenwoordigers apart verkozen, ze krijgen andere vragen op het kiesdebat dan de gewone ploeg.'

De werking van die vertegenwoordigers wordt dan gecoördineerd door een werkgroepverantwoordelijke. 'Maar die wordt pas na de kiesweek door de andere vertegenwoordigers voorgedragen, het is dus perfect mogelijk dat dat iemand

is die niet in het praesidium van Wina zit', vertelt Audenaert.

Onderhandelaars met impact?

Veel kringen houden zogenaamde open onderwijsvergaderingen om input te verzamelen uit de brede studentenpopulatie, maar dat vormt voor velen een uitdaging. De opkomst daar is opvallend lager bij kringen uit een kleine studierichting of een faculteit met veel verschillende kringen.

De vraag is of de oorzaak voor een lage opkomst bij zulke bijeenkomsten ligt bij desinteresse van de studenten. Het kan ook zijn dat veel studenten niet veel voeling hebben met het kringleven.

'Ik denk dat veel studenten gewoon niet voldoende op de hoogte zijn van hun mogelijke impact op vertegenwoordiging', zegt Caro Cools. Voor haar is meer reclame en zichtbaarheid een duidelijk werkpunt voor studentenvertegenwoordigers.

'Als de studenten met goede argumenten hun zaak verdedigen, kunnen de andere geledingen niet anders dan een compromis zoeken'

Jelle Hamers, programmadirecteur POC Geschiedenis

'Studenten bepalen duidelijk mee de agenda', weet Van der Veken. Binnen de POC Wiskunde merkt hij een duidelijk engagement: 'Ik durf zelfs stellen dat de vertegenwoordigers meer gemotiveerd zijn om aan POC-vergaderingen deel te nemen dan sommige professoren.'

Een voordeel dat studenten in zo'n vergadering hebben, is het feit dat ze een duidelijke belangen-

groep verdedigen, vindt Jelle Haemers, programmadirecteur van de opleiding Geschiedenis.

'Als de studenten met goede argumenten hun zaak verdedigen, kunnen de andere geledingen niet anders dan een compromis zoeken', vertelt Haemers. 'Zij hebben in die zin zeker gewicht op de besluitvorming.'

Iedereen in de kring?

De mate waarin kringen op een inclusieve manier aan werving doen, verschilt. Vroeger was het bij veel kringen de gewoonte dat kandidaat-leden 'gevraagd' moesten worden door huidige leden, al ruimt die traditie bij veel kringen tegenwoordig plaats voor open infomomenten.

Bij Babylon, de faculteitskring van Taal- en Letterkunde, worden er kennismakingsgesprekken gehouden met de studenten die voor het eerst interesse tonen. Praeses Riet Belmans: 'We peilen dan vooral naar de combinatie van hun studie en het engagement: hoe haalbaar is die? Meestal komt iedereen die achteraf nog wil wel terecht in de groep.'

Of het de mening van de gewone student of die van zijn vertegenwoordiger is die de proffen bereikt, daar heeft Van der Veken het raden naar: 'Ik vertrouw erop dat het standpunt van de studentenvertegenwoordigers gedragen is: dat is hun verantwoordelijkheid.'[Ⓟ]

Met twee ploegen opkomen: een slecht idee?

Wat gebeurt er als twee kiesploegen tegenover elkaar komen te staan? Veel kringen vermijden dat scenario bewust. Ze toetsen ofwel intern hun kandidaten af of houden een interne stemming indien er meerdere kandidaten zijn.

Vorig academiejaar kwamen er bij rechtenkring VRG eerder uitzonderlijk twee ploegen op. Het eindigde nogal dramatisch: in een procedureslag gingen beide ploegen met elkaar in conflict. De ploeg die aanvankelijk verloor, beschuldigde met succes dat de winnende ploeg kiesfraude had gepleegd, en won daardoor de verkiezing.

Sahar Sakkaf was praeses van die uitgesloten kiesploeg. Ze blikt met gemengde gevoelens terug: 'Op dat moment zaten in beide ploegen ook actieve praesidiumleden, dat was een probleem: het leverde een soort tweedeling op binnen de vereniging.'

Hoewel met twee ploegen opkomen voor Sakkaf op het eerste gezicht democratischer leek, zou ze het niet aanbevelen: 'Op zich vonden we dat aanvankelijk goed, aangezien een ploeg dan echt zichzelf moest bewijzen om de studentenstem te winnen', vertelt ze. 'Maar misschien is een systeem met een interne stemming beter om dit soort conflicten te vermijden.'

De sfeer tijdens de kiesweek moest lijden onder die tweespalt: 'Het werd soms nogal vuil gespeeld', vertelt Sakkaf, 'dat was niet zozeer tussen de ploegleiding, maar vooral tussen de leden van beide ploegen. Er werd soms lelijk naar elkaar uitgehaald.' Het leverde verzuurde relaties op achteraf: 'Niemand is uiteindelijk naar de andere ploeg overgestapt: die banden zijn verbroken.'

'Vriendjespolitiek' en 'roddelcultuur': wanneer de kiesweek tegenvalt

Kiesweken: voor menig student een periode van bier en plezier. Voor sommigen blijkt het verenigingsleven echter niet zo inclusief als gehoopt: 'Je moet een jaknikker zijn'.

tekst: [Marjolein Petit](#) en [Kasper Nollet](#)
illustratie: [Medha Sankar](#)

Het is een vaste waarde in het studentenleven: naar jaarlijkse traditie staan omstreeks mei plots al je sociale media vol nieuwe profielfoto's. Tijdens de kiesweken proberen deze opkomende ploegen van alle richtingen hun studentenstem te winnen met goedkoop bier en vertier.

Toch is de kringwerking niet voor elke student even inclusief. Voor een goede vertegenwoordiging van studenten is dat nochtans zeer belangrijk. Sommigen stellen zich dan ook vragen bij het democratische gehalte van de kiesweek.

Alleen leuke mensen welkom?

Rond februari beginnen veel kandidaat-praesidia met de werving voor hun kiesploeg. Bij kleine studierichtingen is die werving eerder toegankelijk. Grotere verenigingen zijn selectiever, vooral vanwege hun professionelere werking.

In sommige kringen is het de gewoonte dat studenten 'gevraagd' moeten worden om in de kiesploeg te komen. Het valt wel op dat de meeste kringen van dat systeem zijn afgestapt de voorbije jaren. Zo opteren de meeste verenigingen vandaag voor open infoavonden, waarna geïnteresseerde studenten zich kunnen aanmelden.

'Men deed alsof het praesidium onmisbaar was in je leven'

*Alice**

Voor Marie*, een student uit een vrij kleine richting, was dat niet het geval. Wie in haar studentenkring wilde, moest daar speciaal voor worden gevraagd. 'Je moest zorgen dat je op voldoende sociale evenementen aanwezig was, en vooral een jaknikker was', vertelt ze. Het kwam voor haar neer op vriendjespolitiek: 'Als je er een kritische mening op nahield over de werking van het praesidium, dan maakte je weinig kans: je moest vooral leuk zijn.'

De kring als centrum van je leven?

Alice* was studente binnen een grotere studierichting. Bij haar studentenkring was de werving meer open. Toch werd ze zelf door actieve kringleden benaderd om in het praesidium te komen. 'Ik werd samen met mijn vrienden een beetje gepusht om in dat kringleven te stappen', vertelt ze. 'Het werd nogal overgebracht alsof het iets onmisbaars was.'

Maar eenmaal in de kring voelde Alice een grote druk om overal aanwezig te zijn: 'Je werd verwacht altijd met de kring bezig te zijn, het moest plots het centrum van je leven vormen', vertelt ze. 'Dat kon ver gaan: de vice-praeses werd op een dag kwaad op mij omdat ik door een paniekaanval niet kon deelnemen aan een activiteit.'

Daarnaast stoorden zowel Alice als Marie zich aan de roddelculturen binnen hun verenigingen: 'Er werd soms met weinig genade over elkaar gesproken', vertelt Marie. 'Als je één ding verkeerd deed, kon dat je nog lang blijven achtervolgen.'

Alice herinnert zich een pijnlijke kwestie nog heel goed: 'Bepaalde vrienden van me konden vanwege hun mentale gezondheid niet de functie krijgen die ze wilden.' Haar vrienden spraken openlijk over hun persoonlijke moeilijkheden, wat volgens Alice enkel toe te juichen viel. 'Maar blijbaar werd je ervoor afgerekend als je over je mentale gezondheid sprak, terwijl ik niet geloof dat andere mensen die niets zeggen zich wel altijd goed in hun vel voelen.'

Democratisch?

Studentenkringen vormen de spreekwoordelijke eerste linie in de vertegenwoordiging van de student. De kiesweek is vaak het enige ogenblik waarop een student rechtstreeks invloed kan hebben op de aanstelling van zijn vertegenwoordigers. Aan de KU Leuven kunnen gewone studenten zelf niet stemmen op bijvoorbeeld de voorzitter van de Studentenraad: dat kunnen enkel vertegenwoordigers, die vaak uit kringen komen.

'Naar mijn gevoel is de studentenkring nog al te vaak een vrij selecte club'

*Marie**

Marie vindt dat problematisch. 'Als een praesidium zichzelf exclusief opstelt, dan is de drempel voor participatie groot', zegt ze. 'Een handvol studenten kan niet de belangen van honderden of zelfs duizenden studenten op een correcte manier vertegenwoordigen.'

Voor haar is transparantie het belangrijkste werkpunt van sommige kringen. 'Ook studenten die niets voelen voor het verenigingsleven moeten worden betrokken', vindt ze. Een open werking zonder roddelcultuur is dus belangrijk: 'Naar mijn gevoel is de studentenkring nog al te vaak een vrij selecte club', deelt ze. 'Als je erbij zit, dan heb je het zogezegd gemaakt in het leven, maar ik mis vaak transparantie.'[Ⓟ]

**Marie en Alice zijn gefingeerde namen.*

Meebesturen vergt transparantie

De studentenraad van de KU Leuven herwerkt haar participatiereglement. Volgens studentenvertegenwoordigers zijn er echter geen grote problemen met hun legitimiteit of democratische waarde: 'Net zoals de Franse revolutionairen, streven wij naar het algemeen belang.'

tekst: [Wolf France](#)
beelden: [Anastasia Arnhold](#)

De universiteitsbrede studentenraad van de KU Leuven (Stura) herwerkt haar participatiereglement. Dat reglement schetst de voorwaarden voor de relatie van Stura tot de KU Leuven en haar studenten. Het huidige participatiereglement dateert al van 2016 en is dus aan vernieuwing toe.

Centraal in de rol van Stura aan de KU Leuven staat het begrip medebestuur. Sinds enkele jaren is Stura namelijk in bijna alle overlegorganen van de KU Leuven aanwezig. In 2020 kwam daar een zitje in het Gemeenschappelijk Bureau (GeBu) bij. Dat is als vergadering van de rector en zijn vice-rectoren, het de facto sturend orgaan van de KU Leuven.

Meebesturen heeft heel wat voordelen, maar brengt ook verantwoordelijkheid met zich mee. Zowel naar de universiteit als naar de student. Zijn vertegenwoordigers wel transparant over wat ze achter gesloten deuren allemaal beslissen? Studentenvertegenwoordigers erkennen dat het schoentje daar soms nog knelt: 'Dat is misschien ons grootste democratisch deficit.'

Skin in the game

Stura is niet van de ene dag op de andere medebestuurder geworden van de KU Leuven. Het

maakte deel uit van een langer proces waarbij studentenvertegenwoordiging een steeds belangrijkere rol kreeg toebedeeld. Nu zijn ze een volwaardige partner geworden en zijn ze bijna in alle lagen van het bestuur aanwezig.

'Medebestuur is zeker geen luxepositie'

[Toon Robberecht](#), voorzitter Stura

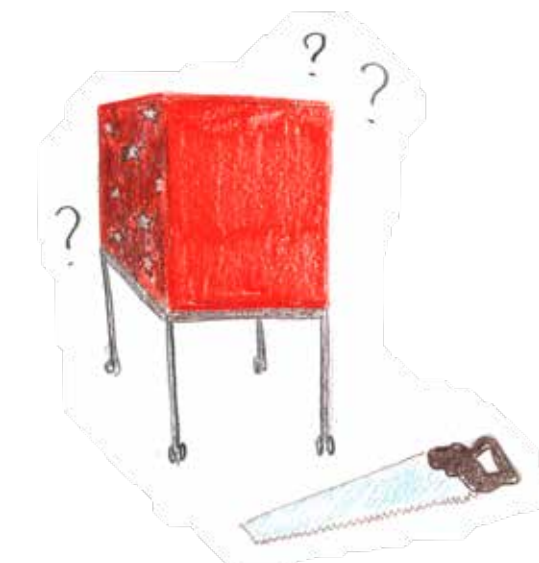
Volgens voormalig Stura-voorzitter Pepijn Nollet is het medebestuur organisch gegroeid. Het permanent zitje in het GeBu was dus slechts het sluitstuk van die evolutie, al zij het een heel belangrijke stap. Bij de rectorverkiezing van 2005 kwam medebestuur eindelijk op tafel te liggen. Het was ererector Marc Vervenne die hen uiteindelijk een waarnemend zitje gaf. Sels gaf hen in 2020 dan eindelijk een permanent zitje. 'Stura was hier zelf vragende partij voor, en Sels heeft ons dat gegeven', aldus Nollet.

'Maar medebestuur is zeker geen luxepositie', steekt huidig voorzitter Toon Robberecht van wal. Hij is ook een grote voorstander, maar wijst op de verantwoordelijkheden die het met zich meebrengt. 'We beslissen altijd in consensus. Dus regelmatig halen we iets binnen, maar soms ook niet', vervolgt hij.

Stap voor stap

Voor haar representativiteit berust Stura op een getrap systeem. Alle beslissingen moeten in theorie genomen worden door een algemene vergadering (AV). In die AV hebben per faculteit een vooraf vastgelegd aantal vertegenwoordigers stemrecht. Die studentenvertegenwoordigers zijn ingedeeld in facultaire overlegorganen (FO's).

Vertegenwoordigers worden op hun beurt verkozen via hun faculteit. Voor sommigen gebeurt dat samen met de kringverkiezing, anderen hebben dan weer een rechtstreekse verkiezing. Nog anderen, zoals de studenten van Letteren, trekken het principe van het getrap systeem nog wat verder door. Bij

hen kunnen enkel opleidingsvertegenwoordigers uit de kringen hun FO-voorzitter verkiezen.

Om dat getrap systeem democratisch te maken, moet de AV representatief vormgegeven worden en moeten de studentenvertegenwoordigers voldoende input verzamelen bij de brede studentenpopulatie. 'Ons systeem voorziet een constante mogelijkheid daartoe', geeft Robberecht aan.

Volgens de studentenvertegenwoordigers die in die AV zetelen, is zo'n algemene vergadering cruciaal om te voorkomen dat het bestuur niet haar eigen mening doordringt. Wander De Nies, die als praeses van LBK ook FO-voorzitter is, vindt dat de AV's zelf zeer democratisch verlopen.

Smeken om input

Op het niveau van Stura wordt input gevraagd via de jaarlijkse examenbevraging: 'Daar bereken we 13.000 individuele studenten mee', vertelt Robberecht. Daarnaast wordt er soms specifiek naar input gevraagd rond bepaalde thema's, maar de meeste input wordt verzameld door de FO's. Die doen dat aan de hand van onderwijsvergaderingen en informeel overleg met jaarverantwoordelijken.

'De vraag of we de studenten wel echt vertegenwoordigen, komt soms bovendien'

[Toon Robberecht](#), voorzitter Stura

Volgens Robberecht hoeft Stura dan ook zelf geen input te verzamelen om representatief te zijn: 'Omdat we via de AV voelsprietten hebben in de hele universiteit, komen de belangrijke zaken altijd wel tot bij ons.' Al geeft Robberecht toe dat het zeker beter kan. 'Maar studenten die echt iets

onderwijsgerelateerd op hun lever hebben liggen, zullen altijd de weg vinden', maakt hij zich sterk. Volgens hem zijn zowel Stura als de FO's bereikbaar, al blijft dat een continu werkpunt.

Vertrouwen lijkt in dat proces van cruciaal belang. Chloë Wilssens vertrouwt er als FO-voorzitter van FORS (Faculteit Rechtsgeleerdheid en Criminologische Wetenschappen) op dat Stura hun belangen naar behoren verdedigt. De Nies van LBK vindt dan weer dat Stura de FO's vertrouwt om standpunten vorm te geven op basis van input van studenten.

Desondanks wordt de representativiteit van Stura en haar standpunten af en toe in vraag gesteld, soms zelfs vanuit de universiteit. 'De vraag of we de studenten wel echt vertegenwoordigen, komt soms bovendien. Vooral als de KU Leuven het ergens niet mee eens is', geeft Robberecht toe. Volgens hem laat het rectoraat zich daar niet toe verleiden, maar moeten anderen er wel mee optellen. 'Representativiteit is zeker niet ons grootste probleem', aldus Robberecht.

Vertegenwoordigers op de hoogte

Naast input verzamelen, moet Stura ook berichten over de beslissingen die ze neemt. Om als democratisch bestempeld te kunnen worden, is transparantie uitermate belangrijk. Dat gebeurt tweewekelijks in de AV. 'En soms worden we tussendoor op de hoogte gehouden via de groepschat', vult Wilssens aan.

FO's hebben het gevoel dat Stura transparant genoeg is naar hen. 'Als er *last minute* beslist moet worden, wordt dat altijd naar ons gecommuniceerd', vertelt Wilssens. 'Ook over delicate onderwerpen is men altijd transparant naar ons toe', vervolgt ze.

'Ik heb nog nooit een aanleiding gezien om het vertrouwen in Stura in vraag te stellen'

[Wander De Nies](#), praeses LBK

De Nies bevestigt dat: 'Het stemt me gelukkig dat we ook in confidentiële zaken inspraak krijgen.' Hij is blij dat alles zo openlijk aan bod kan komen. 'Er wordt meestal ook naar consensus gestreefd, dus iedereen zijn mening komt aan bod.'

De Nies laat wel een opening: 'Het is natuurlijk moeilijk om te weten of Stura ergens transparant over is, als dat niet op de AV aan bod komt.' Al heeft hij niet het gevoel dat er veel zaken worden doorgevoerd zonder enige vorm van overleg. 'Ik heb nog nooit een aanleiding gezien om het vertrouwen in vraag te stellen.'

Volgens Nollet was er in zijn jaar soms wel de vraag wat er gedaan werd met de input die tijdens algemene vergaderingen verzameld werd: 'De AV ziet uiteindelijk maar een fractie van wat er allemaal beslist wordt. Wat ooit al aan bod kwam of vanzelfsprekend is, wordt niet steeds herhaald.' Robberecht bevestigt dat: 'De belangrijkste studentgerelateerde punten worden consequent gebracht, maar we moeten ervoor zorgen dat AV's niet te langdradig of te saai worden, anders komt niemand meer af.'

Transparantie een werkpunt

Of Stura wel voldoende transparant is naar de brede studentenpopulatie over wat de KU Leuven beslist op basis van de input van Stura, is een andere vraag. Zowel Nollet als Robberecht slaan meaculpa: 'Dat is nog ons grootste werkpunt.' Volgens Nollet kan Stura op dat vlak nog het meest verbeteren om democratischer te worden, al moeten studenten er ook in geïnteresseerd zijn. 'Voorgangers hebben geprobeerd om daar verder in te gaan of zijn daar door onvoorziene omstandigheden niet aan toegekomen', vervolgt hij. Nog meer inzetten op transparantie kan volgens hen dus zeker meerwaarde hebben voor de toekomst.

'We kunnen veel leren van de Gentse Studentenraad qua transparantie'

[Pepijn Nollet](#), voorzitter Stura 2021-2022

Al is het niet de taak van Stura om rechtstreeks met de student in contact te staan, en mag de legitimiteit van Stura daar niet van afhangen. 'We communiceren dan ook bitter weinig over standpunten, en al zeker niet over beslissingen.' Hij legt de verantwoordelijkheid daarvoor uitdrukkelijk bij de FO's.

De FO's hebben inderdaad de structuren om dat efficiënt te doen en staan ook dicht bij de student. Wilssens vertelt dat op hun Open Onderwijsvergaderingen ook Stura-puntjes aan bod komen. Nollet maakt de randbemerking dat enkel studenten die aanwezig zijn dan op de hoogte gebracht worden: 'Maar sommigen, zoals FORS en STAR, communiceren ook over zulke zaken op sociale media. Eigenlijk zouden ze dat allemaal moeten doen.'

Sommige andere Vlaamse studentenraden communiceren uitgebreider over hun standpunten naar de student. 'We kunnen veel leren van de Gentse Studentenraad qua transparantie', geeft Nollet aan. 'Maar geen enkele studentenraad heeft zo veel volk op zijn algemene vergaderingen als wij', voegt Robberecht toe. 'De voordelen die daarmee gepaard gaan, kunnen andere studentenraden niet aanbieden.'

In het algemeen belang

Naast de structuur van Stura, spelen uiteraard ook de studenten die aan de knoppen zitten een belangrijke rol in hoe democratisch en transparant Stura handelt. Stura is opgedeeld in een Algemeen Bureau en een Dagelijks Bureau. De leden daarvan worden verkozen door de AV volgens een kiesprocedure die vastgelegd is in het participatiereglement. Robberecht denkt niet dat er door de herziening van dat reglement grote wijzigingen zullen zijn in de kiesprocedure.

In tegenstelling tot sommige andere studentenraden gebeurt die verkiezing dus niet direct, maar ook getrap. Volgens zowel Nollet als Robberecht, beiden volgens die procedure verkozen, heeft dat alleen maar voordelen. 'Als je op het universitaire niveau direct verkozen bent, kan je het gevoel krijgen een veel breder mandaat te hebben. Dat hebben wij niet', meent Robberecht. Hij vervolgt dat ze daarom zo veel moeten terugkoppelen naar de AV en de brede studentenpopulatie bevragen via hun examenbevraging.

Robberecht en Nollet zijn het ook eens dat de manier waarop je verkozen wordt minder belangrijk is dan wie er uiteindelijk het mandaat krijgt. 'Onze legitimiteit berust niet op de manier waarop we verkozen zijn', meent Robberecht. 'Stura is een mix van directe democratie en technocratie. Stura-mandatarissen handelen naar het algemeen belang en koppelen voor input constant terug', vervolgt Nollet. 'We halen onze input bij de student, dus het maakt uiteindelijk niet uit wat wij daar persoonlijk over denken.'

Robberecht gaat daarmee akkoord: 'Stura kan nog een tandje bijsteken op vlak van transparantie, maar ons systeem maakt ons legitiem.' Hij stelt dat mensen die verkozen worden op basis van capaciteiten en niet op basis van een programma het best de student kunnen vertegenwoordigen: 'Net zoals de Franse revolutionairen, streven we naar het algemeen belang.' ☺

LOKO: bekend van de 24 urenloop maar nog veel meer

De Leuvense student wordt vertegenwoordigd door LOKO, de Leuvense studentenkoepel. Dat gebeurt via een getrap systeem, waardoor de modale student niet altijd goed op de hoogte is van wat LOKO exact doet.

tekst: Marie Wagemans
illustraties: Freya Caris en Sharon Poppe

LOKO vertegenwoordigt de student via een getrap systeem. Ze krijgt input van de faculteitskringen in haar Algemene Vergadering (AV) en die input vertaalt zich dan in standpunten die worden ingenomen in de diverse beleidsorganen waarin LOKO namens de student zetelt.

Er worden echter ook vragen gesteld bij dat getrap systeem van LOKO. Mats Vandemeulebroucke, praeses van Industria, vindt de terugkoppeling naar studenten een werkpunt. Hij vertelt dat die terugkoppeling belangrijk is en dat LOKO er al erg op inzet, maar zegt dat het ook een verantwoordelijkheid is van de kringen.

Die verbinding naar de student toe is een bezorgdheid die ook gedeeld is door LOKO: 'Onze vertegenwoordiging is minder gekend. Is dat erg? Niet per se. Is dat jammer? Zeker wel', zegt voorzitter Bram Schaefer. Elke student heeft al wel eens van LOKO gehoord. Ze denken dan aan de 24 urenloop of aan de Leuvense beiaardcantus, maar zeker niet elke student kent het vertegenwoordigingsaspect van LOKO.

Getrap systeem

De stem van de student wordt aan de KU Leuven vertegenwoordigd door LOKO en Stura. Daarbij volgt Stura KU Leuven brede dossiers op, terwijl LOKO gaat over alles wat betreft vertegenwoordiging van het Leuvense studentenleven. Ze vertegenwoordigt alle studenten in Leuven, zowel van de KU Leuven als van UCLL en LUCA Lemmens, in lokale aangelegenheden zoals huisvesting en studentenpsychologen.

In hoeverre de partners rekening houden met de opmerkingen van LOKO hangt af van het onderwerp en de partner

Binnen de laagste trap van het systeem stemmen studenten via hun kringverkiezingen voor faculteitsvertegenwoordigers. Die vertegenwoordigers van alle faculteitskringen zetelen samen in de AV van LOKO.

De hoeveelheid stemgerechtigden die een kring in de AV krijgt, hangt af van de hoeveelheid studenten die ze vertegenwoordigt: Medica, de kring die de geneeskundestudenten vertegenwoordigt, krijgt er bijvoorbeeld meer dan Wina, de kring van wiskunde-, informatica- en natuurkundestudenten.

De AV bepaalt de standpunten die in naam van de student ingenomen worden. De kringsvertegenwoordigers komen er samen en uiten hun bezorgdheden, die ze ook kunnen doorpakken van hun studenten, en stemmen in hun belang. Dat doen ze vaak via consensus, maar soms worden er ook (indicatieve) stemmingen gehouden.

Impact

Met die standpunten gaan de mandatarissen van LOKO aan de slag. Zij worden ieder jaar door de AV verkozen. Ze houden zich dagelijks bezig met de vertegenwoordiging van de student en zetelen namens de student in de verschillende beleidsorganen. Ze vertegenwoordigen de standpunten van de AV bij partners zoals KU Leuven, de stad Leuven en de politie.

'Het is maar heel heel zelden dat er studenten komen met een andere socio-culturele achtergrond'

oud-LOKO mandataris

In hoeverre deze partners rekening houden met de opmerkingen van LOKO hangt af van het onderwerp en de partner. In de Deelstuvoraad van de KU Leuven voor campus Leuven bijvoorbeeld, zijn de helft van de stemgerechtigden studentenvertegenwoordigers. Die decretaal verplichte raad is bevoegd voor het beleid rond studentenvoorzieningen in campus Leuven.

Er zetelen ook nog LOKO-mandatarissen in andere raden van de KU Leuven. Die gaan over meer specifieke onderwerpen en daar zijn minder studentenvertegenwoordigers aanwezig.

Zowel studentenkringen als mandatarissen

hebben het gevoel dat de KU Leuven goed naar hun feedback luistert. Lana Van den Heuvel, oud-voorzitter van LOKO en momenteel lid van de raad van bestuur van LOKO, vertelt: 'Al die raden, die zijn uiteindelijk beleid aan het maken voor studenten. Het zou een slechte zet zijn om beleid te maken dat niet afgetoetst en goedgekeurd wordt door die studenten.'

Een kleine 30% van de studenten voelt zich goed vertegenwoordigd door LOKO

Ook Hilde Feys, vicerector van diversiteits- en studentenbeleid van de KU Leuven, haalt aan dat studentenvertegenwoordiging enorm belangrijk is: 'Ze kunnen mee vorm geven aan de beleidsthema's en de beslissingen die we daarin nemen. LOKO kan dat ook doen vanuit een gedragen manier, ze kunnen de stem vanuit de kringen horen en meenemen.'

Bekendheid

Maar de bekendheid bij studenten is een werkpunt. In een enquête die *Veto* afnam aan het begin

van het academiejaar bij meer dan 300 studenten gaf slechts een kleine 30% aan zich goed vertegenwoordigd te voelen door LOKO.

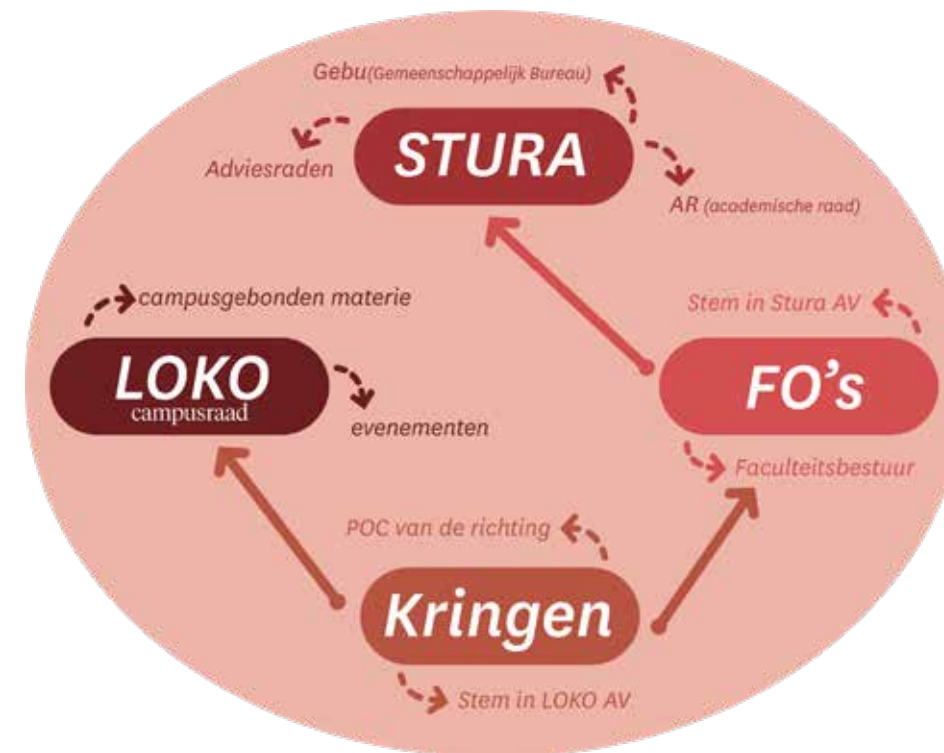
Daar staat 10% tegenover die zich niet goed vertegenwoordigd voelt en 20% die zich maar gedeeltelijk goed vertegenwoordigd voelt. De grootste groep echter, 40% van de bevroegde studenten, gaf aan niet goed te weten of ze wel dan niet goed vertegenwoordigd worden door LOKO.

Het is een bezorgdheid die ook door (oud-)mandatarissen gedeeld wordt: de vraag of elke studentstem wordt meegenomen in de vertegenwoordiging. De naamsbekendheid die LOKO geniet door de vele grote evenementen die ze organiseert, wordt niet altijd even goed vertaald in een grotere aandacht of interesse voor het vertegenwoordigingsaspect.

'Waarschijnlijk voelt niet elke student zich even goed vertegenwoordigd'

Bram Schaefer, voorzitter LOKO

Van den Heuvel meent dat het soms gewoon minder aantrekkelijk is om je hierover te infor-

Zo zit de studentenvertegenwoordiging aan de KU Leuven in elkaar.

meren als student. Mats Vandemeulebroucke van Industria daarentegen vindt dat dit toch voor studenten een meerwaarde is: 'Indien studenten zouden weten wat LOKO voor hen doet en wat hun kringen voor hen kunnen betekenen, zou dat heel goed zijn voor de studentenwerking in Leuven.'

Elite club?

Elke student kan langsgaan op de AV of zich kandidaat stellen als mandataris. Dat betekent echter niet dat de samenstelling van LOKO erg divers is. Ondanks dat er drie mandatarissen diversiteit zijn, stellen sommigen de interne diversiteit van LOKO in vraag.

Een oud-LOKO mandataris zegt: 'De AV is nu eenmaal volledig wit, het is maar heel heel zelden dat er studenten komen met een andere socio-culturele achtergrond dan de upper-middle-class persoon.' De oud-mandataris legt daarbij uit dat een mandaat veel tijd kost en dat dit niet voor iedereen combineerbaar is met voltijdse studies.

De communicatie tussen LOKO en de kringen verloopt vlot

Niet iedereen is van mening dat diversiteit een probleem is bij LOKO. Een andere oud-mandataris: 'LOKO weerspiegelt de studentenpopulatie van KU Leuven en niet die van de bredere maatschappij.' De KU Leuven is dan ook nog steeds een erg witte instelling.

LOKO-voorzitter Bram Schaefer vult aan: 'Waarschijnlijk voelt niet elke student zich even goed vertegenwoordigd. Er zijn zoveel verschillende meningen in het studentenlandschap dat je niet elke mening kunt uitdragen omdat ze tegenstrijdig zijn, maar ik denk wel dat het systeem dat we nu hebben met de kringen op de AV goed werkt.'

Korte mandaten

Ook het feit dat LOKO-mandatarissen maar voor één jaar verkozen worden, en daarna in principe vervangen worden, zorgt soms voor moeilijkheden bij partners. Er zou veel kennis en tijd verloren gaan door die inwerkingsperiode. Een voordeel van het éénjarig mandaat is wel dat er vaak nieuwe perspectieven zijn, en dat meer studenten de kans hebben om mandataris te worden. Daarbij kunnen mandatarissen zich ook een tweede of derde keer kandidaat stellen.

Maar zeker niet alles loopt stroef: zo verloopt de communicatie tussen LOKO en de kringen vlot. Een ander sterk punt is dat de input van alle kringen gebundeld wordt, waardoor er één sterk studentenstandpunt verdedigd kan worden. Dat wil dan ook zeggen dat deze standpunten in principe breed gedragen worden, al speelt de doorstroom van informatie vanuit de studenten naar de kringen daarbij een belangrijke rol.

Ook de KU Leuven spreekt positief over LOKO. Hilde Feys noemt LOKO een belangrijke bron van kennis en zegt dat de samenwerking tussen KU Leuven en LOKO vlot en professioneel verloopt: 'Ze spreken de juiste mensen aan en bereiden zich steeds goed voor.' ☺

Medebestuur mist tanden

Stura is door zijn zitje in het Gemeenschappelijk Bureau volwaardig medebestuurder van de KU Leuven. Een positie met heel wat voor-, maar ook nadelen. Een studentenvakbond kan de gaten vullen, vindt Thor Deyaert.

tekst: Thor Deyaert

beelden: Ron Kroon (Creative Commons) en Bavo Nys

De voorzitter van Stura heeft sinds het najaar van 2020 een vast zitje in het Gemeenschappelijk Bureau (GeBu), het de facto hoogste beslissingsorgaan van de KU Leuven. Stura is op die manier een volwaardige partner van de rectoren en vicerectoren die in deze vergadering zetelen.

Het is een vervolmaking van een evolutie naar meer medebestuur waar de studentenraad zelf vragende partij voor was. In 2005 al ging de studentenstem naar rector-kandidaat Marc Vervenne, die meer inspraak voor studenten beloofde. Prompt kregen studentenvertegenwoordigers voor het eerst een waarnemende plaats in het GeBu.

Stura maakt op deze manier deel uit van het universiteitsbestuur en draagt dan ook mee de verantwoordelijkheid voor de beslissingen die door het universiteitsbestuur genomen worden.

Maar dit heeft ook een keerzijde. Stura dreigt zich in een keurslijf te gieten: kritiek geven op beslissingen die je zelf mee genomen hebt, gaat wellicht moeilijker. Ook draagt Stura zo mee de verantwoordelijkheid voor dossiers die achteraf mogelijk nefast blijken te zijn voor studenten. Een moeilijke positie om als studentenvertegenwoordiger te bekleden.

Medebestuur betekent ook deelnemen aan een systeem waar men met consensus tot beslissingen moet komen. In de meeste dossiers vormt dit geen probleem. Zoals de huidige voorzitter van Stura in deze *Veto* zegt, kan Stura zo soms wel, soms niet haar slag thuishalen.

Maar wat als er een dossier op tafel ligt waar studenten en rector fundamenteel van mening verschillen? Kan Stura dan op tafel slaan en een lijn in het zand trekken? Of zit de studentenraad te diep verankerd in het universiteitsbestuur door haar rol medebestuurder?

Zit Stura te diep verankerd in het universiteitsbestuur door medebestuur?

Klaas Collin, de Sturavorzitter die als eerste het vaste zitje in het GeBu bekleedde, stelde zelf dat 'de keuze tussen samenwerken en de confrontatie opzoeken, steeds een strategische afweging zal blijven.' (*Veto* 4703) Maar kan je als organisatie de ene dag de confrontatie opzoeken op straat, en de volgende dag terug aanschuiven in het GeBu?

In mei 2018 kwam Stura voor de laatste keer op straat met de 'Heb je Mei Gemist-actie'. Voor het rectoraat kloeg Stura aan dat rector Luc Sels hen buitenspel zette in de discussie rond de herindeling van het academiejaar. Enkel studentenvertegenwoordigers waren op de hoogte, en bijgevolg verzamelde zich maar een kleine menigte.

Als ex-studentenvertegenwoordiger die er zelf een bescheiden rol in speelde, vormde 'Heb je Mei Gemist' achteraf gezien een gemiste kans. Stura slaagde er toen niet in om het momentum bij de studenten om te zetten in een breder

protest. De organisatie lijkt nog steeds niet in staat, of niet bereid, om de studentenstem te kanaliseren en op straat te brengen. Dat die goesting er bij studenten wel is als ze geïnteresseerd zijn in een dossier, laten onder andere de klimaatprotesten zien.

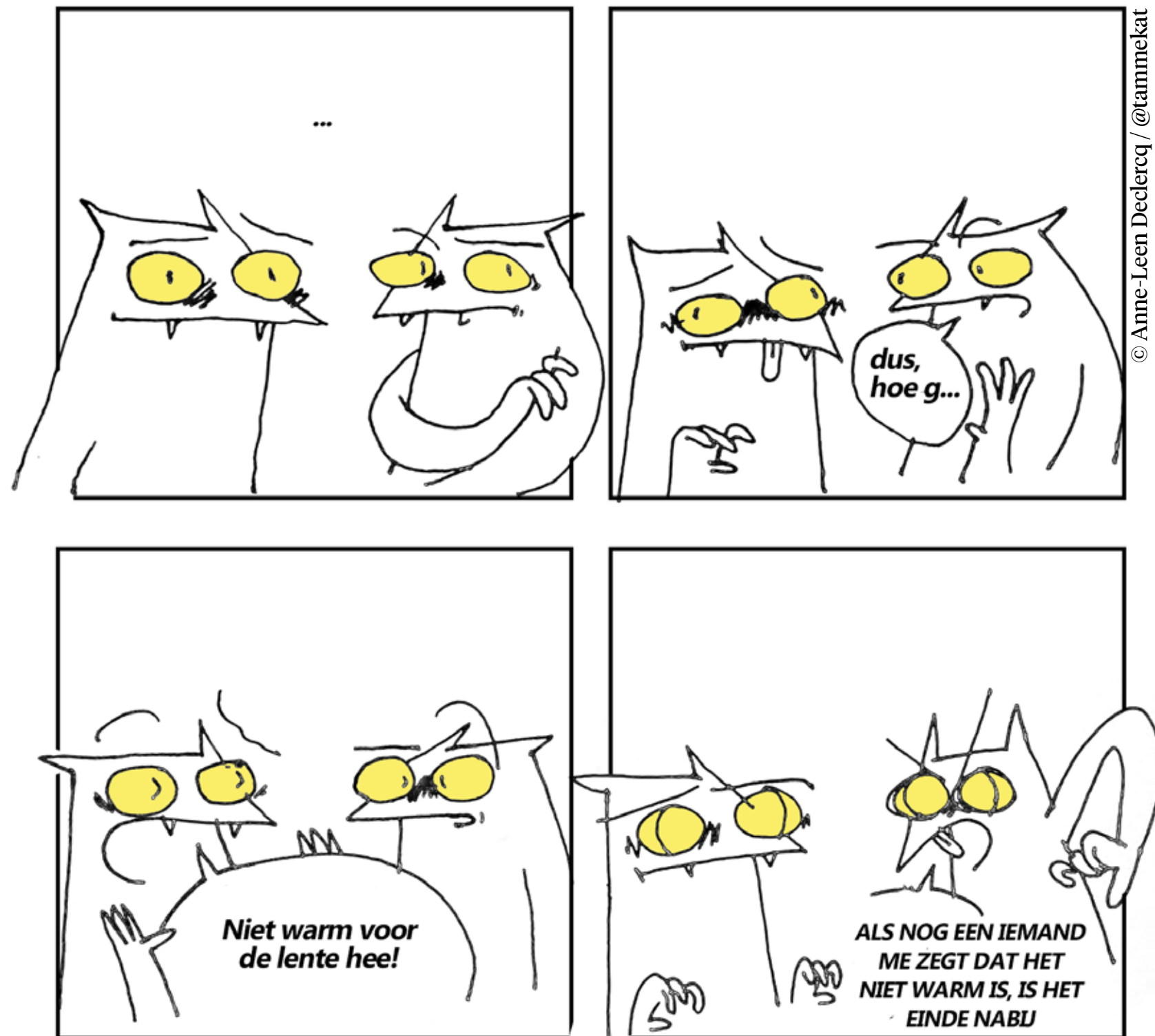
Ik zeg zeker niet dat medebestuur geen meerwaarde heeft. Stura heeft vertegenwoordigers in zo goed als alle vergaderingen van de KU Leuven en heeft zo inspraak in een rits dossiers. Die zijn vaak zeer technisch en vereisen heel wat kennis van de mandatarissen om ze goed te behandelen. Informatie over dossiers die studenten aanbelangen, vloeien in theorie van vergaderingen naar de bredere studentenpopulatie dankzij die mandatarissen.

Maar er is nog ruimte voor een andere organisatie naast Stura. Een studentenvakbond die verder van het bestuur staat en dichter bij de studenten. Die niet gebonden is aan de verantwoordelijkheden van het medebestuur en op straat wil komen wanneer het nodig is. Studentenvakbonding met tanden.☺

strip

GOED JE WEER TE ZIEN

Wil jij je strips ook tentoonstellen in *Veto*? Stuur een berichtje naar strip@veto.be

TAMMEKAT.

'Wat Israël nu nodig heeft, is reanimatie'

De voorbije weken kwamen in Israël ongezien veel mensen op straat om te betogen tegen het beleid van de Israëlische regering. De Israëli's liggen niet enkel in conflict met de Palestijnen, maar zijn nu ook onderling verdeelder dan ooit. Student en Israëli Thomas vertelt waarom hij aan de protesten deelneemt.'

Vanuit zijn studentenkamer in Jeruzalem steekt Thomas fervent van wal over het onrecht dat de huidige regering van Netanyahu in Israël tweeebrenkt. Hij weet dat niet iedereen zijn mening deelt, maar zelf is hij kritisch voor het land waarin hij opgroeide.

Sinds de intrede van de extreemrechtse, radicaal-zionistische coalitieregering in november 2022 komen veel burgers wekelijks op straat. Beelden van duizenden demonstranten in rode gewaden uit *The Handmaid's Tale*, met LGBTQ+-vlaggen of 'Red de democratie'-borden, gaan intussen de wereld rond.

Hoe komt het dat net nu zoveel Israëli's op straat komen?

Thomas: 'Wel, er zijn veel problemen in de Israëlische politiek. Dat is niks nieuws. (lacht) Maar de aanleiding om nu te protesteren zijn vooral de justitiële hervormingen die de nieuwe regering wil doorvoeren. Daarmee overschrijden ze een grens. De gerechtelijke hervormingen zouden in feite elk mechanisme afschaffen dat de rechten

van minderheden in Israël momenteel beschermt. Als het voorstel wordt aangenomen zoals het nu is opgesteld, zal het hoogstwaarschijnlijk beetje bij beetje de Israëlische democratie opheffen.'

'Alle nuance is verdwenen: dat is alarmerend'

'Ik geloof dat veel mensen dat beseffen en daarom komen ze op straat. (Op dreef) Als we onze democratie zelf niet kunnen verdedigen, verliezen we de hoeksteen om alle andere kwesties zoals de Palestijnse bezetting aan te pakken. Veel buitenlanders begrijpen niet dat het Hoogerechtshof en het gerechtelijk apparaat de enige mechanismen zijn die de Israëlische regering ter verantwoording kunnen roepen. We hebben geen formele grondwet of tweede wetgevende kamer.'

'Israël is erg verdeeld en gepolariseerd: je bent politiek rechts of links, seculier of religieus, tegen Netanyahu of pro Netanyahu: het is zo ver gekomen dat sommigen Netanyahu als een koning

zien! Alle nuance is verdwenen: dat is alarmerend. Door deze protesten denk ik dat mensen eindelijk wakker worden en dat ze het gevaar inzien van simplistische verhalen en de toenemende macht van de regering.'

Je bent nog maar net terug van Erasmus. Wist je meteen dat je mee zou gaan protesteren?

'Ja, het was geen optie om aan de zijlijn te blijven staan. De democratie staat op het spel. Ik besef goed dat ik zelf bevoorrecht ben in deze situatie – ik ben een witte man met een Frans paspoort – maar de geplande hervormingen zouden het leven van veel andere mensen in Israël ingrijpend kunnen veranderen.'

En dan heb je je aangesloten bij de studentenprotesten.

'Ik heb besloten om de studentenprotesten in Jeruzalem te vervoegen, omdat ik mij bij deze groep het meest op mijn gemak voelde. Ik organiseer nu mee acties. We proberen ook interactie te

hebben met mensen op straat om standpunten uit te wisselen.'

'De grootste protesten die de media halen, vinden wekelijks op zaterdag plaats, voornamelijk in Tel Aviv. Tijdens zo'n protestdagen proberen we het dagelijkse leven te remmen door onder meer straten te blokkeren om de overheid te dwingen om iets aan de situatie te veranderen.'

'De oprichting van een particuliere milite: dat kan echt niet in een democratische samenleving'

'Een sleutelmoment was het publiekelijk verzet van de minister van Defensie Yoav Galant tegen de hervormingen, waarna hij door Netanyahu ontslagen werd (*intussen is dat ontslag weer ongedaan gemaakt, red.*). Toen werd er duidelijk een grens overschreden en zijn er spontaan protesten uitgebroken in het hele land. Toen verklaarde Netanyahu dat hij de justitiële hervorming zou uitstellen. En in die situatie zitten we nog steeds.'

'Maar dat is nog geen overwinning: een van de voorwaarden voor de pauze was een belofte aan de minister van Nationale Veiligheid Itamar Ben-Gvir dat hij een gewapende macht onder zijn controle zou krijgen. Dat zou de oprichting betekenen van een particuliere milite: dat kan echt niet in een democratische samenleving.'

Zijn het vooral jongeren die protesteren? En hebben de meesten dezelfde politieke overtuiging?

'De meeste demonstranten die ik heb gezien komen uit de middenklasse. De meerderheid heeft een goede economische achtergrond of komt uit een familie met prestigieuze posities in het leger

of de media. Dat geldt niet voor iedereen, natuurlijk. Ik wil zeker niet veralgemenen. Maar dat beeld vervormt de intentie van de demonstranten wel: de protesten worden afgeschilderd als de strijd tussen de bevoorrechten, de elite Askenazische Israëli's, "met de Rolexen" tegen de meer traditionele, conservatieve, Sefardische Joden.'

'In het begin van de protesten was de meerderheid van de betrokkenen afkomstig van de liberale linkervleugel van Israël uit Tel Aviv. Maar intussen ken ik ook personen met andere politieke overtuigingen die zich verzetten tegen de hervormingen. De situatie is niet zwart-wit. En het leeft niet enkel onder jongeren. Er zijn ook volwassenen die het gevoel hebben dat het land waarin ze zijn opgegroeid, met al zijn problemen, verontrustend veel aan het veranderen is. De fundamenten brokkelen af.'

De protesten zijn gericht tegen de geplande justitiële hervormingen. Hoe zit het met de situatie in Palestina?

'Zelf denk ik dat de Palestijnse bezetting een van de grootste problemen – als niet het grootste probleem – is in Israël. Zowel praktisch als moreel. Ik denk dat veel betogers tegen de bezetting zijn, maar het is ook belangrijk om de twee kwesties van elkaar te scheiden.'

'Als we geen basisniveau van democratie behouden, wordt het onmogelijk om later de Palestijnse bezetting op te lossen'

'Laat ik het uitleggen met een metafoor: Israël ligt momenteel als een bloedende patiënt op tafel. Om de toekomst van de patiënt te redden, moeten we een operatie uitvoeren: we moeten de Israëlische bezetting van Palestijnse gebieden stoppen. Maar wat de patiënt op dit moment nodig heeft, is reanimatie: als we geen basisniveau van democratie behouden, is het onmogelijk om later grotere problemen nog op te lossen. Als we democratie als een spectrum zien, scoort Israël nu misschien zwak, maar er is wel enige vorm van verantwoording aan het volk. De geplande hervormingen zouden zelfs dat verloren laten gaan.'

'In de strijd tegen Netanyahu's hervormingen hebben we – helaas – ook de steun nodig van mensen die de bezetting steunen. Als de protesten nu ook focussen op Palestina, zullen we veel medestanders verliezen. En we hebben iedereen nodig, als een eerste stap.'

Wat denk je dat er nu staat te gebeuren in Israël?

'Persoonlijk geloof ik niet in het doemscenario waar sommige mensen het over hebben: dat het Hoogerechtshof de hervorming niet zal accepteren en dat we in een constitutionele crisis terecht komen waarin noch het leger noch de politie weet naar wie ze moeten luisteren als autoriteit. Ik hoop dat we zullen blijven protesteren zolang de hervorming op tafel ligt, en dat we een passend resultaat kunnen bereiken door naar de bevolking te luisteren waarbij ook het respect voor de regering behouden blijft.'

'Het is momenteel hoopgevend om te zien wat er gebeurt als mensen zich verenigen en hun stem verheffen. We mogen de kracht van het volk niet vergeten, vooral in deze onrustige tijden waarin wereldwijd veel democratieën met problemen kampen.☺

Studietoelagen drijven spanning tussen cd&v en N-VA verder op

Een nieuwe conceptnota van cd&v over de studietoelagen doet een discussie oplaaien met coalitiepartner N-VA. Cd&v wil ook voor het hoger onderwijs de toelagen zelf kunnen uitdelen, maar 'het departement Welzijn zou hier niet sneller over kunnen gaan', klinkt het bij N-VA.

tekst: [Simon Tibo](#), [Wolf France](#) en [Liesel Beyens](#)
illustratie: [Freya Caris](#)

Er laait een discussie op tussen Vlaamse coalitiepartners cd&v en N-VA. Dat gebeurt naar aanleiding van een conceptnota waarin cd&v het huidige systeem van studietoelagen aanklaagt. Onderwijsminister Ben Weyts (N-VA) is verantwoordelijk voor het uitdelen van die toelagen.

Het aantal studenten dat recht heeft op een studietoelage stijgt nog jaarlijks. Voor het academiejaar 2021-2022 waren dat iets meer dan 60.000 studenten. Dat gaat om een vierde van de totale studentenpopulatie.

Naast inhoudelijke beweegredenen kunnen ook politieke motieven een rol gespeeld hebben

In een conceptnota van cd&v die *Veto* kon in-kijken, hekelt haar fractie de traagheid waarmee de toelagen worden uitgekeerd en de verschillen met het systeem voor de schooltoelagen van het secundair onderwijs.

Groei-pakket creëert verschillen

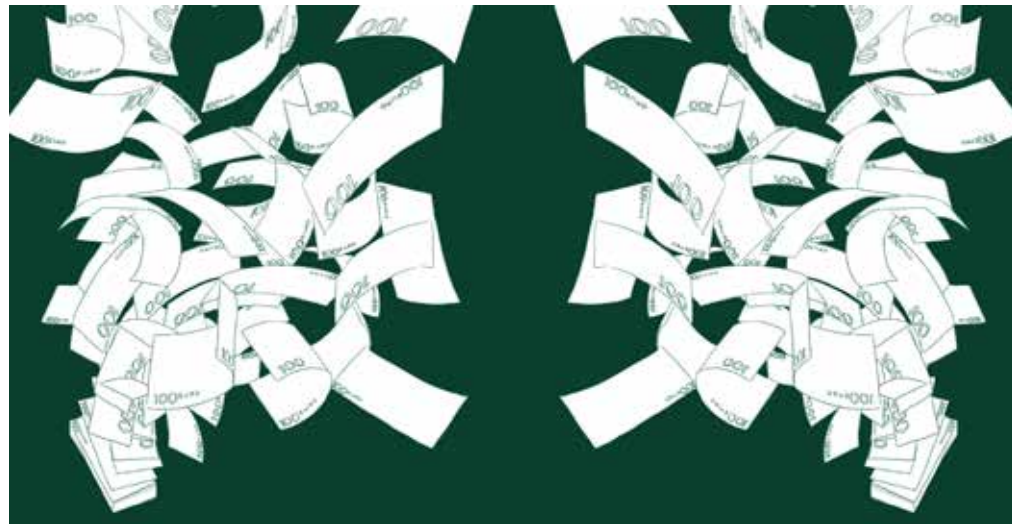
De schooltoeslag wordt sinds een hervorming in 2019 uitgekeerd als onderdeel van het groei-pakket, waar ook de kinderbijslag onder valt. Het groei-pakket is niet onbesproken: het leidde in september al tot een discussie binnen de Vlaamse Regering. Toen ging de discussie toen niet over het systeem van dat groei-pakket, maar over het al dan niet indexeren van de toelagen.

Het grootste verschil met de eerdere regeling rond de kinderbijslag is dat het bedrag nu gelijkgetrokken is voor alle kinderen binnen een gezin. De schooltoeslag die er deel van uitmaakt, komt voor sommige leerlingen bovenop de jaarlijkse schoolbonus die iedereen krijgt en vervangt de eerdere schooltoelage.

Bevoegdheids-carousel

De cd&v-fractie komt nu met het voorstel om de studietoelage voor studenten uit het hoger onderwijs in te passen binnen het groei-pakket. Dat zou betekenen dat de studietoelage wordt uitgekeerd door het departement Welzijn van cd&v-minister Hilde Creveits, in plaats van het departement Onderwijs dat door N-VA-minister Ben Weyts geleid wordt.

Naast inhoudelijke beweegredenen kunnen dus ook politieke motieven een rol gespeeld hebben

bij het tot stand komen van dat voorstel. De discussie over de studietoelage vandaag kan gezien worden als een nieuwe poging van cd&v om zich terug in de markt te zetten als de gezinspartij. Dat probeerde ze eerder al bij de discussie rond de indexatie van het groepspakket.

Gelijk-trekken (on)mogelijk

Het voorstel van cd&v valt niet in goede aarde bij minister van Onderwijs Ben Weyts. Die reageert via zijn woordvoerder Michaël Devoldere: 'Welzijn zou hier niet sneller over kunnen gaan, want we vragen van studenten info waar ook het departement Welzijn of zelfs de fiscus nog niet over beschikt.'

'Bij een uitbreiding zullen studenten met de grootste nood minder krijgen dan vandaag'

[Michaël Devoldere](#), woordvoerder Ben Weyts

Warnez meent dat dat wel kan indien de criteria voor de studietoelage en de schooltoeslag zouden gelijkgetrokken worden. N-VA en cd&v zijn het hier dus openlijk oneens. Volgens doctoraatsstudent Dylan Couck (UGent) is het vooral een politieke discussie en hebben noch cd&v, noch het kabinet Weyts volkomen ongelijk.

Automatisering logisch

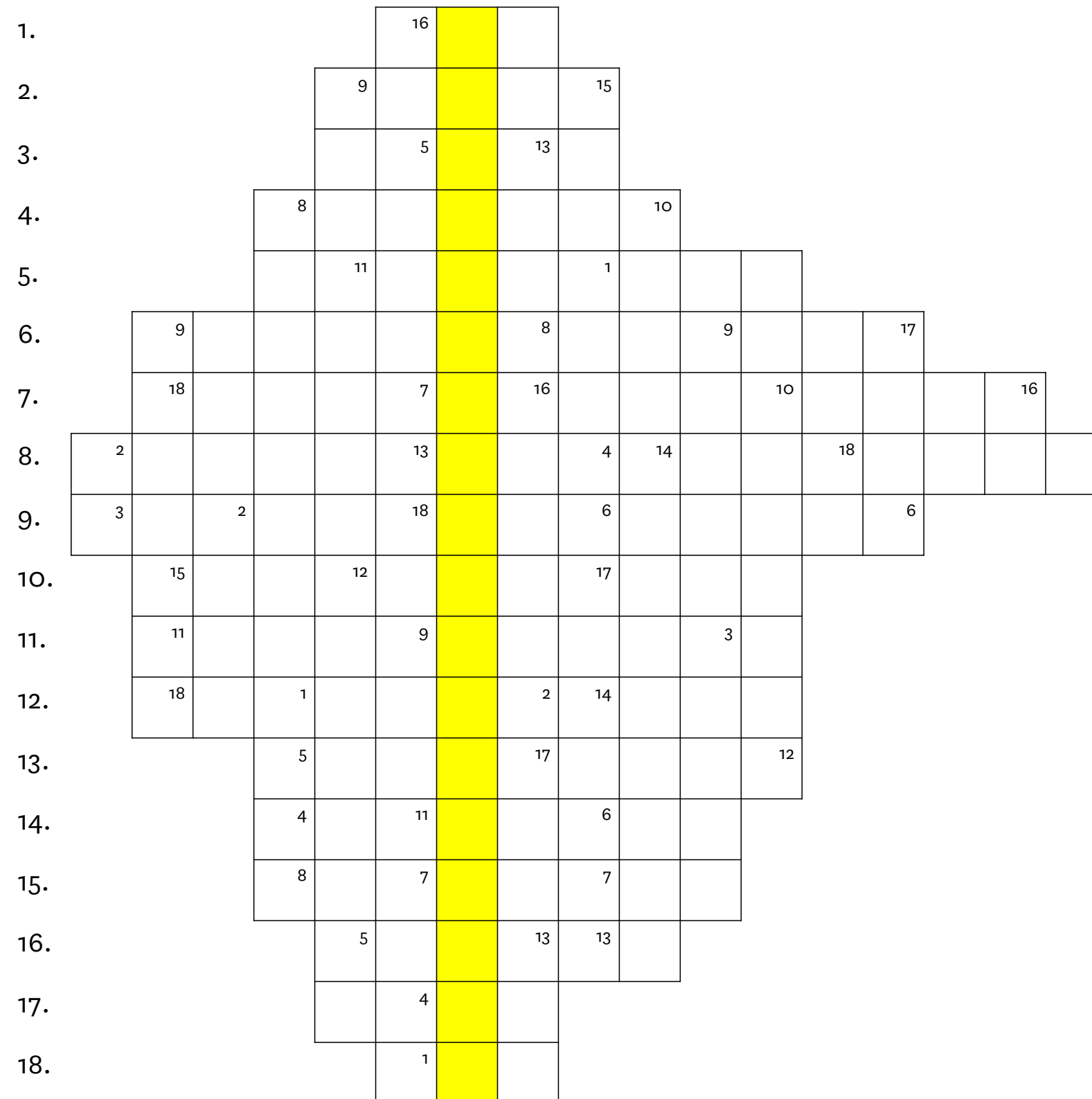
'Zo'n automatische uitkering van de studietoelages aan het begin van het academiejaar zou de administratieve last op de student verminderen', meent Warnez. Voorzitter van de Vlaamse Vereniging van Studenten Julien De Wit staat achter Warnez' voorstel om de criteria gelijk te trekken: 'Dat lijkt me logisch. Het kan niet dat je in het ene systeem kwetsbaar bent en in het andere niet.'

Devoldere wijst er dan weer op dat het door-trekken van het systeem naar de studietoelage een simplificatie inhoudt van de overgang naar meerderjarigheid van de student.

Bovendien zou het een forse versoepeling betekenen van het systeem van studietoelage waardoor ook studenten die er niet om gevraagd hebben een toelage zouden krijgen. Devoldere wijst erop dat de studenten met de grootste nood dan minder krijgen. Volgens Couck zullen de bedragen van de toelagen echter niet automatisch afnemen, het hangt er dan vanaf of de overheid ook de budgetten aanpast, opnieuw een politieke beslissing dus.

Warnez geeft wel toe dat er nog een schoentje knelt in zijn voorstel aangezien de woonsituatie niet kan worden meegenomen: 'Het departement Welzijn heeft momenteel geen weet of een student al dan niet op kot zit.' Dat betekent volgens hem geen existentieel probleem voor de bevoegd-hedenwissel: 'Er zijn hier oplossingen voor te bedenken.'

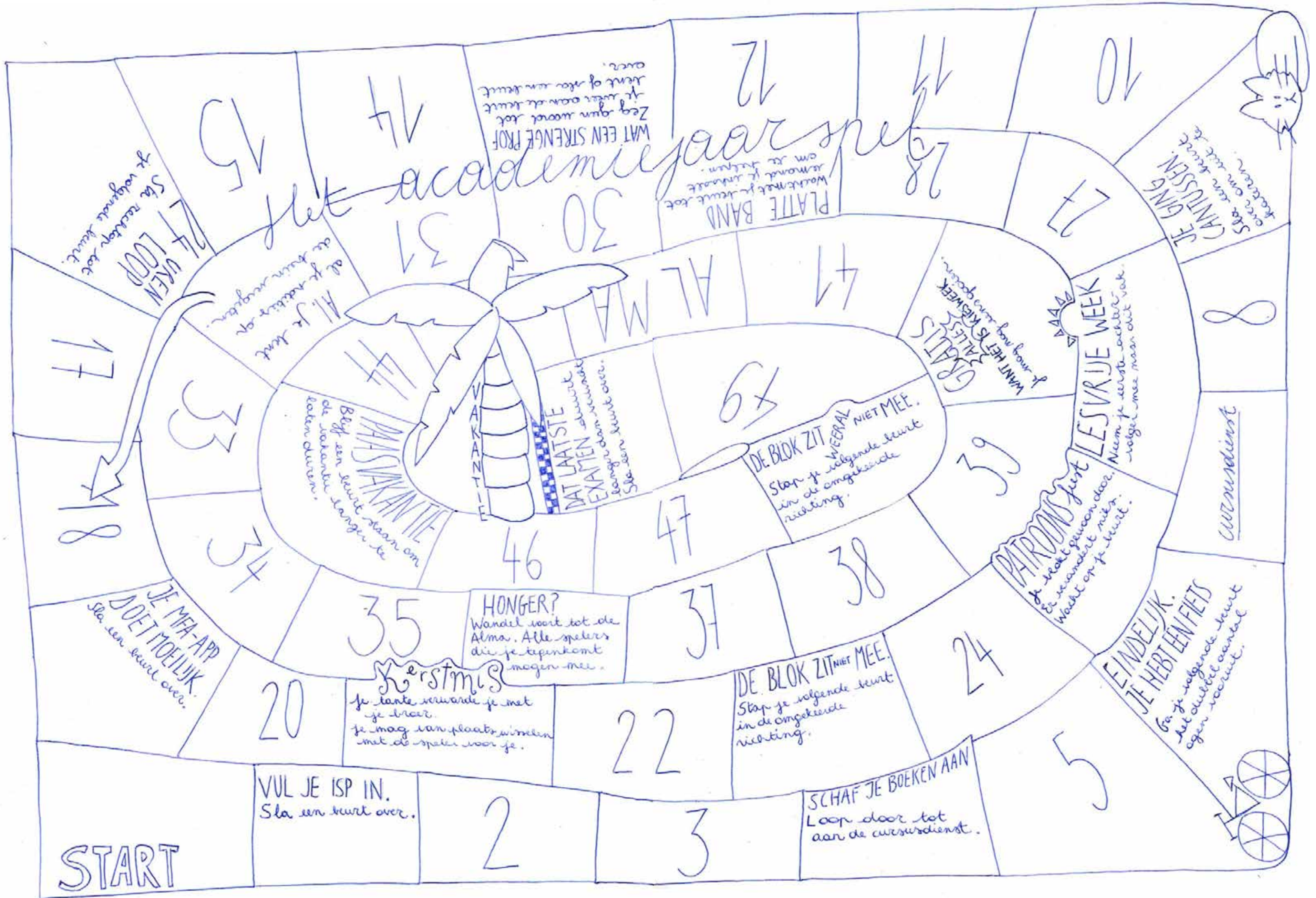
SJARELS CRYPTO

OPGAVE

1. Elektronisch bordspel (3) 2. Was uiteindelijk wit (5) 3. Chemische elementen eindigen vaak... (5) 4. Zo dun als een manneke (7) 5. Ten miles & marathon (9) 6. Tent (13) 7. Slordige detective (15) 8. Buurtvereniging (17) 9. Gereedschap in de kerstboom hangen (14) 10. Hoofdmobiel (11) 11. Opnieuw een sms (11) 12. Geulengraver (11) 13. Viering op vaderdag (9) 14. Gebruikelijk adres (8) 15. Daten in de auto (8) 16. Tijdstip van de dief (6) 17. Online haarproduct (4) 18. Jouw en mijn gewicht (3)

De oplossing van de crypto in 4909: 1. Ets, 2. Steelpan, 3. Beramen, 4. Sneeuwblind, 5. Betogen, 6. Kettingrijm, 7. Handlanger, 8. Watertanden, 9. Waarzegger, 10. Velodroom, 11. Ministerpost, 12. Mantelzorger, 13. Stafoverleg, 14. Supermarkt, 15. Kabinetschef, 16. Rivierbed, 17. Zoutarm, 18. Verwyzen, 19. Dodo

Iedereen leest Veto.

Maar wist je dat ook iedereen eraan kan meewerken?

Veto zoekt schrijvers, tekenaars, fotografen, nalezers, interviewers, moppentappers, videomakers... Heb je interesse? Kom naar een van onze **vergaderingen** (elke donderdag om 20u) in 's-Meiersstraat 5. Of stuur een mailtje naar veto@veto.be.

Ontdek groene ruimtes in Leuven

Niet elk park is even geschikt voor studenten. Met een wetenschappelijk onderbouwd framework op zak onderzocht Veto 21 parken in Leuven.

tekst: [Femke Beutels](#), [Thor Deyaert](#), [Laura Van Cutsem](#) en [Eline Vanmarsenille](#)
beelden: [Laura Van Cutsem](#) en [Thor Deyaert](#)

Bij het inrichten van parken en andere soorten groene ruimtes wordt er vaak te weinig rekening gehouden met de noden van jonge mensen. Dat besluiten Sara Barron en Emily J. Rugel in een artikel voor het wetenschappelijk tijdschrift *Environmental Science and Policy*.

'Jongen mensen hebben nood aan plekken waar ze zich kunnen terugtrekken'

[Emily J. Rugel](#), onderzoeker University of Sydney

'Er worden wel speeltuinen exclusief voor jonge kinderen ontworpen of men bouwt banken en wandelpaden geschikt voor oudere mensen', zegt Emily J. Rugel, een van de auteurs van het artikel en verbonden aan de University of Sydney (Australië). 'Maar weinig stadsbesturen ontwerpen groene ruimtes specifiek voor jonge mensen.'

En dat is jammer, want jonge mensen halen juist enorm veel voordeel uit groene ruimtes. 'De connectie met de natuur die je tussen je vijftiende en vierentwintigste levensjaar maakt, moedigt milieuvriendelijk gedrag aan, zoals sneller de fiets gebruiken en recycleren', aldus Rugel.

Groene ruimtes zijn ook goed voor de mentale gezondheid. Ze kunnen depressieve en angstige gevoelens doen dalen. 'Studenten zijn voor het eerst zelf volledig verantwoordelijk voor het vormen van vriendschappen en andere sociale banden', zegt Rugel. Parken en andere groene ruimtes kunnen dan de perfecte plek vormen om samen te komen met leeftijdsgenoten.

Orde, diversiteit en afzondering

Niet elk park voldoet even goed aan de noden van jonge mensen. De onderzoekers identificeren drie kenmerken van parken die aantrekkelijk zijn voor jongeren: orde, diversiteit, en de mogelijkheid om zich af te zonderen en terug te trekken.

'Een goed onderhouden park is vooral voor jonge vrouwen van belang'

[Emily J. Rugel](#), onderzoeker University of Sydney

Een groene ruimte moet een natuurlijk gevoel behouden en goed onderhouden worden. 'Afvallen, hondenpoep en graffiti geven het signaal dat een park niet veilig zou zijn', zegt Rugel. 'Zeker

voor jonge vrouwen is orde belangrijk om te bepalen of ze überhaupt een park zouden willen bezoeken.'

Met het attribuuft diversiteit wordt zowel biodiversiteit als de ondersteuning van verschillende soorten recreatieve en sportactiviteiten bedoeld. 'Parken met een reeks verschillende bomen en planten die op andere momenten in bloei staan, doen ons echt inzien dat we deel uitmaken van een groter ecologisch systeem', stelt Rugel.

'Jonge mensen hebben ook nood aan plekken waar ze niet beoordeeld worden door een stel buren, omdat ze bijvoorbeeld vaperen of te luid praten', zegt Rugel. Parken waar jongeren zich kunnen terugtrekken zijn gebaat bij bomen en hoog struikgewas aan de randen ervan. Hetzelfde effect kan je ook bekomen als je een park niet inricht als een groot geheel, maar kleinere ruimtes creëert met muurtjes, hagen en bomen.

Framework

De onderzoekers goten hun bevindingen uiteindelijk in een framework waarmee gemeenten en jongeren aan de slag kunnen. 'We moedigen jonge mensen aan om op basis daarvan parken te evalueren en te zien wat er nog mist in hun gemeenschap', zegt Rugel. 'We hopen ook dat stadsbesturen te rade gaan bij jonge mensen om te ho-

ren wat zij nodig hebben, en hen te betrekken bij hun beleid.'

Groene ruimtes in een stad beter maken voor jonge mensen hoeft geen grote investering van tijd en geld te vragen. 'Het is zeker niet nodig om een nieuw, groot park te bouwen speciaal voor jonge mensen', aldus Rugel. 'Pocket parks of kleine groene ruimtes zijn ideaal voor stedelijke centra waar het moeilijk is om ruimte te maken voor nieuwe parken.' *Quick fixes*, zoals regelmatig onderhoud of het planten van struikgewas om 'kamers' te creëren, kunnen een bestaand park al snel aantrekkelijker maken.

Groene campussen

De KU Leuven probeert haar campussen, zowel buiten als binnen de Leuvense ring, steeds meer een groene invulling te geven. 'Mogelijkheden tot natuur en ontspanning, zeker in combinatie met fysieke beweging, kunnen bijdragen aan het mentaal welzijn van studenten', zegt Gerard Govers, vicerector Duurzaamheid. 'We streven naar minder verharding en betonnering om onze ruimte groener in te richten, en meer mogelijkheden tot ontspanning en natuurontwikkeling te creëren.'

'We streven naar een evenwicht tussen leefbaarheid, natuurontwikkeling en beleving van natuur'

Gerard Govers, vicerector Duurzaamheid

'De afweging tussen natuurontwikkeling en groen waar je ook veel activiteiten kan doen, blijft echter een evenwichtsoefening', zegt Govers. Het Arenbergpark is bijvoorbeeld ingericht in verschillende zones, met ruimtes waar de natuur haar vrije gang kan gaan, maar biedt ook plaats voor evenementen, zoals rond Alma 3. 'We streven naar een evenwicht tussen leefbaarheid, natuurontwikkeling en beleving van natuur.'

Wat natuurontwikkeling betreft, laten de groendiensten van de KU Leuven de natuur steeds meer verwilderen om zo een natuurlijke biotoop te creëren. 'Dood hout blijft waar mogelijk liggen en grote zones maaien we niet in bepaalde seizoenen, zodat planten kunnen bloeien', zegt Govers. 'In vergelijking met twintig jaar geleden is er meer verwildering, maar we beheren wel nog steeds intensief.'

Leuvense parken onder de loep

Veto heeft het framework van Barron en Rugel toegepast op 21 kleine en grotere parken in en rond Leuven. Het resultaat voor elk park kunt u lezen op de website. Zoals verwacht beantwoordt niet elk park aan de specifieke noden van jonge mensen. Maar naast de *usual suspects*, zoals Abdij van Park en het Arenbergkasteelpark, scoren ook kleinere parken hoog binnen dit framework. Ontdek het zelf en laat je eens verrassen tijdens een volgende picknick nu de lentezon weer schijnt. ☺

Sluispark

Het sluispark is zeker niet de meest natuurlijke groene ruimte in onze lijst, maar toont een strakke en nette open plek. Haar locatie naast de Dijle en de vistrap waar je doorheen kunt wandelen, compenseren het betonnen karakter van dit park. Ook de grasvelden maken veel goed. Het ligt iets verder uit het centrum, maar is een prima plaats voor studenten om even uit te rusten.

Orde: 3/3
Diversiteit: 2/3
Afzondering: 1/3
Totaal: 6/9

Kruidtuin

De Kruidtuin in het hart van Leuven is een pareltje. Met zijn rijkheid aan verschillende plantensoorten en bankjes is deze plaats een topper voor jong en oud. Als plantenliefhebber kan je er je hart ophalen en als student kan je er genieten van je pauze of een kleine wandelingen. In de lente en zomer staat de tuin in volle bloei, maar ook in de winter valt er wat te zien. Wie weet spot je wel een reiger...

Orde: 3/3
Diversiteit: 2/3
Afzondering: 3/3
Totaal: 8/9

Mariapark

Pal naast het Kartuizerklooster is het Mariapark de perfecte omgeving om je terug te trekken in een historische omgeving. De picknicktafel maakt het bovendien mogelijk om er in alle rust te eten. Eerlijk toegegeven: het park oogt een beetje verwaarloosd, maar de stad is duidelijk druk bezig met verbeteringswerken. Een verborgen parel.

Orde: 2/3
Diversiteit: 2/3
Afzondering: 3/3
Totaal: 7/9

Tweewaterspad

Het Tweewaterspad kan in nood dienen als een groene ruimte, maar blijft vooral een doorgang voor wandelaars en fietsers die naar de ring willen (zoals de naam weggeeft). Het pad wordt geflankeerd door twee rijen bomen en twee beken. Een grasveld met meer onkruid dan gras, scheve straatverlichting en een infobord over een invasieve krabsoort met graffiti maken het plaatje af.

Orde: 1/3
Diversiteit: 1/3
Afzondering: 1/3
Totaal: 3/9

Abdij van Park

Abdij van Park is een klein natuur- en cultuurgebied aan de rand van Leuven. Stad Leuven heeft de laatste jaren inspanningen gedaan om de abdij te restaureren en zet zich nu ook in om de biodiversiteit rond en in de vijvers te verbeteren. Deze plek trekt daardoor ook een groot aantal fotografen aan. Het park is een geliefde wandelroute van studenten die in Hever-

lee op kot zitten. De weg rond de abdij en vijvers is bovendien perfect om een rondje te hardlopen.

Orde: 3/3
Diversiteit: 2/3
Afzondering: 3/3
Totaal: 8/9

Dijlepark

Het Dijlepark is een van de rustigere parkjes in Leuven. Het fungeert als verbindingspunt tussen de Schapenstraat, het Groot Begijnhof en de Redingenstraat, maar is tegelijk vrij onzichtbaar vanaf de openbare weg. Met een brug over het midden van de vijver als eyecatcher, is dit park zeer aantrekkelijk voor dieren- en natuurliefhebbers in de drukke stad.

Orde: 2/3
Diversiteit: 3/3
Afzondering: 3/3
Totaal: 8/9

De Lente is in het Land

fotos: Elena Amore - Sigrid Justens
Marianne Smekens - Joanna Wils

Binaire puzzel

- Vul alle vakjes in met enen en nullen.
- Iedere rij moet hetzelfde aantal enen en nullen bevatten.
- Er mogen niet meer dan twee dezelfde cijfers naast elkaar staan.

					1		0
				0	0		1
	1						
	1		1			0	
		0		0			0
	0					0	0
					1		
	0	0		1			
1							1
0		1	1				

							3
4			3	6		5	
				9		2	
8	7						
	1		4		7	9	
		9		8			2
		3	7		6		
							1
		2	1				6 8

Sudoku

- Elke rij, elke kolom en elk vak vul je met de cijfers van 1 tot 9.
- Elk cijfer mag slechts één keer gebruikt worden per rij, kolom of vak.

		2	0					2
2			2	2	1			
	3					1	2	3
		2		2	2		2	2
	3					0	2	
3		2	3			3		2 2
2				2	2			3
		1			2	1	2	3
1				2				2
	2	0	2			2		

Slitherlink

- Het doel is om kruispunten te verbinden zodat de waarde van elk cijfer gelijk is aan het aantal streepjes (links) dat er rond staat.
- Niet alle punten moeten gebruikt worden.
- Lege vakjes (zonder nummer) mogen met gelijk welk aantal streepjes omgeven zijn.
- De slitherlink is af wanneer er een lus gevormd kan worden zonder kruisingen of aftakkingen.

Antwoorden Veto 9

7	3	8	5	9	6	4	1	2
6	1	2	4	8	7	3	5	9
9	5	4	2	1	3	6	7	8
4	8	7	3	5	9	2	6	1
2	6	1	8	7	4	9	3	5
3	9	5	6	2	1	8	4	7
8	2	3	7	4	5	1	9	6
1	7	6	9	3	2	5	8	4
5	4	9	1	6	8	7	2	3

0	0	1	1	0	0	1	0	1	1
1	1	0	0	1	1	0	0	1	0
1	0	0	1	1	0	1	1	0	0
0	1	1	0	0	1	0	1	0	1
0	1	1	0	1	1	0	0	1	0
1	0	0	1	0	0	1	1	0	1
1	0	1	0	0	1	1	0	0	1
0	1	0	1	1	0	0	1	1	0
1	0	0	1	1	0	0	1	0	1
0	1	1	0	0	1	1	0	1	0

		2	2	3	3	3			
3		2	2	2	2	2	1		
2	1	3	2	2		2	2	2	3
	2						3		
	2						1	0	
1		2				1	1	2	
3	2		2	2			1	2	3
2						2	1		
						3		1	2
3						3	2		3

'De meeste mensen weten nog altijd niet wat circus kan zijn'

Sinking Sideways is een hedendaags circuscollectief gespecialiseerd in dansacrobatie. Leden Raff Pringuet en Dries Vanwalle vertellen over de spectaculariteit van circus, steltenlopers op de Gentse Feesten en de schoonheid van restrictie.

tekst: Margot Vandenbroucke
beelden: Heroen Bollaert en Lily Schlinker

Dries Vanwalle, Raff Pringuet en Xenia Bannuscher leerden elkaar kennen tijdens hun opleiding aan de Codarts Hogeschool voor de Kunsten in Rotterdam. Na hun afstuderen richtten ze vanuit een gedeelde passie voor dansacrobatie het circuscollectief Sinking Sideways op. Op 13 en 14 mei spelen ze hun nieuwste voorstelling *Cécile* op het circusfestival CIRKL in Leuven.

Circus wordt vaak gezien als een combinatie van sport en (podium)kunst. Ervaren jullie dat ook zo?

Dries Vanwalle: 'Ik wist niet dat het zo werd gezien! Ik dacht dat veel mensen bij circus enkel aan clowns en goochelaars denken. Ik ben echt blij dat mensen dat anders beginnen te zien. Het idee van een mix tussen sport en (podium)kunst past misschien niet bij alles van hedendaags circus, maar wel heel goed bij de stijl die wij doen.'

Met initiatieven zoals CIRKL en de circuswerkplaats Cirklabo van 30CC lijkt circus de laatste jaren meer aanwezig te zijn in de culturele sector. Is de status van de discipline aan het evolueren?

Vanwalle: 'Ik denk dat er in België wel een geleidelijke evolutie aan de gang is, maar dat het meestal nog redelijk beperkt blijft tot een bepaald publiek. De meeste mensen weten nog altijd niet wat circus is of kan zijn. Maar er is inderdaad verandering: over het algemeen kijken mensen niet meer op circus neer en sommigen zien het echt als een kunstvorm.'

'Toeschouwers verwachten bij circus een soort spectaculariteit'

Raff Pringuet

'Het is vooral moeilijk om de mensen te bereiken die niet weten wat modern circus is. Hedendaags circus speelt minder in de kleine dorpen omdat daar minder grote of helemaal geen theaters zijn. Er worden wel projecten georganiseerd

om hedendaags circus ook naar het platteland te brengen, maar het blijft moeilijk om een publiek aan te trekken. De verwachtingen over circus zijn daar nog steeds anders.'

Raff Pringuet: 'De afgelopen jaren is er wel een grote groei in de ondersteuning van circuscompagnieën vanuit theaterhuizen of cultuurcentra zoals 30CC in Leuven. Ook de jeugdcircusscholen, waar circus als hobby door kinderen wordt beoefend, zijn gigantisch aan het groeien.'

Hoe zijn jullie bij circus terechtgekomen, aangezien hedendaags circus vroeger nog niet zo bekend was?

Pringuet: 'Een van mijn vrienden uit de lagere school is in circus Ronaldo geboren. Zo ben ik met het circus in contact gekomen en ben ik zelf aan de circusschool gestart. Ik ben het daarna steeds intensiever beginnen te doen. En nu is het zelfs mijn job!' (lacht)

Vanwalle: 'Bij mij zijn er twee verhalen. Het

verhaal dat mijn ouders vertellen is dat ik op de Gentse Feesten een steltenloper zag en zei dat ik dat ook wou doen. Mijn eigen verhaal is anders. Ik wilde voetballen, maar omdat ik een verlegen kind was vreesden mijn ouders dat het niet goed zou komen als een trainer tegen mij zou roepen. Nadat ik naar een match was gaan kijken, wou ik het zelf niet meer doen. Mijn ouders lieten me toen circus proberen.'

Wat geeft circus als kunstvorm zijn eigenheid?

Pringuet: 'Circus heeft een soort van spectaculariteit, of dat is toch zeker de verwachting van de toeschouwers. In het algemeen zit er in circus het risico dat er iets fout kan gaan. Dat is voor veel mensen heel herkenbaar uit hun alledaagse leven en daarin zit ook de kracht van circus. Maar wij proberen net af te stappen van die verwachting van spectaculariteit door circus breder te zien dan dat.'

Jullie zijn zelf gespecialiseerd in dansacrobatie. Waarom valt die discipline onder circus en niet onder dans?

Pringuet: 'Ik denk dat het vooral onze achtergrond is. Wij zijn gestart vanuit circus voor de creatie van onze voorstellingen. Het is een andere input dan bij een dansvoorstelling, omdat er nog altijd trucs van het circus in zitten. We gebruiken echter ook dans, of toch op zijn minst choreografie. Is dat dan dans? Is het circus? Het is een beetje op de rand. Mensen mogen het zien hoe ze willen.'

Is die passie voor dansacrobatie ontstaan toen jullie samen op school zaten of was die ervoor al begonnen?

Pringuet: 'Ik denk dat de passie voor ons alle drie al eerder is begonnen, want om aan Codarts te kunnen beginnen moet je voor een specifieke discipline auditie doen en dat was bij ons alle drie dansacrobatie.'

'Omdat we drie totaal verschillende lichamen hebben, zien identieke bewegingen er nog altijd anders uit'

Dries Vanwalle

Vanwalle: 'Ik was eigenlijk een jongleur. Toen ik zestien was, besliste ik dat ik naar Codarts wou gaan. Volgens mijn leerkrachten moest ik daarvoor wel een basisniveau acrobatie hebben,

daarom nam ik een extra les acrobatie. Dat vond ik tof en zo ben ik meer en meer lessen beginnen te nemen. Uiteindelijk jongleerde ik niet meer en sindsdien doe ik alleen nog acrobatie.'

Pringuet: 'Ik ben ook begonnen ook als jongleur, maar in de circushumaniora in Leuven hadden we verplichte acrobatielessen. Eerst was het *hand-to-hand* acrobatie, met een partner, en dan soloacrobatie. Zo ben ik op de acrobatie verliefd geworden.'

Jullie nieuwe voorstelling heet 'Cécile', jullie vorige heette 'René'. Schuilt er een betekenis achter die namen?

Pringuet: 'In het begin hadden die namen geen betekenis. We hebben ze gekozen omdat je vrij vroeg in het creatieproces een naam moet geven aan iets heel abstracts. Op dat moment weet je nog niet wat de voorstelling zal zijn of worden. Gaandeweg krijgt die naam echter heel veel betekenis. *René* en *Cécile* werden dan creaturen waarmee we als het ware opgroeiden. Bij de première lijkt het dan een soort geboorte. Het is alsof je een kind op de wereld zet waarin je veel tijden en energie in hebt gestoken.'

In 'Cécile' staat de oneindigheidslus centraal. Wat betekent dat en vanwaar die keuze?

Pringuet: 'Het is begonnen met de interesse voor jongleren. Dan kwam de vraag hoe we dat konden vertalen naar onze bewegingstaal. Al snel kwamen we op het idee om het jongleerpatroon na te bootsen, waarbij iedereen in een soort oneindigheidslus door elkaar beweegt.'

Vanwalle: 'Wij nemen dus eigenlijk met ons lichaam de plaats in van de jongleerobjecten in het jongleerpatroon. Dan zien we wat er met ons drieën mogelijk is binnen dat patroon. We werken op een gelimiteerde oppervlakte waarop we elkaar moeten kruisen en over en onder elkaar moeten bewegen.'

In jullie bewegingen zijn jullie onderling heel afhankelijk van elkaar, jullie worden een soort eenheid. Hoe ervaren jullie die samenhangigheid in jullie bewegingen?

Vanwalle: 'Ik vind het een interessant proces omdat we drie totaal verschillende lichamen hebben. Als we exact dezelfde beweging doen, ziet dat er nog altijd anders uit. We proberen wel een manier te vinden om zo dicht mogelijk bij elkaar te blijven, maar ik zou als publiek ook geen robots op het podium willen zien. Het is net mooi om te zien hoe bewegingen hier en daar een klein beetje verschillen, gewoon omdat iemand kleiner is of langere armen heeft. Doordat we de bewegingen zoveel herhalen, kan het publiek die details goed zien.'

Wat willen jullie met dat repetitieve aantonen?

Pringuet: 'Als je heel gelimiteerd werkt door bijvoorbeeld één patroon te kiezen, dan is het interessant om te zien dat je nog steeds oneindig veel mogelijkheden hebt. Hoewel je focust op één patroon, kun je nog altijd heel veel verschillende variaties maken. Dat is de schoonheid van de restrictie.' ☺

Van activisten tot betaalde medewerkers: de werking van buitenlandse studentenkranten

De ene studentenkrant is de andere niet: sommige blaadjes worden door universiteitsmedewerkers geschreven terwijl op andere plaatsen activistische studenten op verzet stuiten. Een blik over het muurtje.

tekst: Femke Beutels
illustraties: Anne-Leen Declercq

Dat studentenbladen een wereldwijd fenomeen zijn, is oud nieuws. Haast elke grote universiteitsstad heeft er tegenwoordig een en ze spelen vaak een belangrijke rol in de ontwikkeling van de onderwijsinstellingen.

In 2021 werden redacteurs van het Russisch studentenblad DOXA opgepakt

Historisch gezien ontstonden studentenbladen voornamelijk aan universiteiten, maar afgelopen eeuw groeide een groot deel uit tot onafhankelijke organisaties die niet langer onder toezicht en controle van onderwijsinstellingen opereren. Zo uitte steeds meer jonge schrijvers zich kritisch over het beleid aan hun universiteiten en hogescholen.

Ongewenst kritisch

Die instellingen reageren soms radicaal. In de Verenigde Staten worden studentenbladen niet zelden de mond gesnoerd door budgetten te schrappen, de toegang tot documenten te beperken of interviews en lezingen af te gelasten.

Het kan echter extremer. In 2021 werden vier redacteurs van het Russisch studentenblad DOXA opgepakt en veroordeeld voor het 'aanzetten tot illegaal gedrag', omdat ze in een video kritiek uit-

ten tegen de vervolging van studenten door universiteiten in Rusland.

In Wallonië wordt nieuws voor studenten gebundeld in een aparte rubriek van *La Libre*

Russische universiteiten beslisten toen om studenten die aanwezig waren bij protestacties tegen militaire agressie en de aanhouding van Aleksej Navalni, onmiddellijk te schorsen. De overheid beschouwde de video als een aanval op het Poetinregime en na hun veroordeling vluchtten de studenten het land uit.

Beide zijden van de oceaan

Hoewel dikwijls niet verplicht binnen journalistieke opleidingen, wordt medewerking aan studentenbladen soms sterk aangemoedigd. In Canada en de VS vormen ze een belangrijke aanvulling op het - vaak erg dure - klassieke programma. Studenten kunnen zo praktijkervaring opdoen tijdens hun studies en zelfs extra credits behalen. Ook het Verenigd Koninkrijk kent een lange traditie van studentenkranten.

Dichter bij huis is het even zoeken naar Waalse collega's. In tegenstelling tot Vlaanderen telt Wallonië weinig grote studentenkranten die wekelijks berichten over het leven op en rond de campus. Wel bestaan er kleinere initiatieven, zoals bijvoorbeeld *Etincelle* in Louvain-la-Neuve.

Het studentenblad ontstond als kotproject dat studenten met een passie voor schrijven onder één dak verenigt. Naast hun journalistiek werk organiseert *Etincelle* verschillende activiteiten voor al wie meer te weten wil komen over het schrijven van artikels, het redactieproces of een toekomst in de pers.

Opmerkelijk bij onze landgenoten onder de taalgrens: studentennieuws wordt er niet alleen gepubliceerd door studentenbladen zelf, maar verschijnt ook geregeld in andere traditionele media. Zo bundelt *La Libre* alle actualiteit over de Waalse hogeronderwijsinstellingen onder een aparte rubriek. Het gaat om nieuws specifiek bedoeld voor of gerelateerd aan studenten, al wordt het gros geschreven door professionele journalisten.

Door proffen en doctorandi

Dat laatste zien we ook bij sommige studentenkranten in Nederland. Student-schrijvers bij *Vox* in Nijmegen, worden bijgestaan en begeleid door betaalde journalisten. Daarnaast wordt het blad ondersteund door bijdragen van professionele freelancers.

Ook bij *Ad Valvas*, het onafhankelijk platform van de Vrije Universiteit Amsterdam (VU), worden krant en website voornamelijk vervaardigd door ervaren verslaggevers, al maken studenten er evenzeer deel uit van het team. Ten slotte levert het Leidens universiteitsblad *Mare* columns af van professoren en doctorandi aan de universiteit.Ⓜ

Heer Duizendpoot

tekst: Anne-Leen Declercq
illustratie: Anne-Leen Declercq

Heer Duizendpoot en Juffrouw Poot keken samen uit over het universum vanaf hun eigenste, paarse planeet. Dat hij nog nooit andere ruimtevaarders had ontmoet, bleek Juffrouw Poot nu ook niet zo heel vreemd te vinden.

'Het heelal is zo vreselijk, erg, spontaan groot dat je al wel eens een hoop sterrenstelsels moet doorkruisen om nog iemand anders tegen te komen', meende de jongedame. 'Ik kan me zelfs helemaal niet meer herinneren wanneer ik voor het laatst op een andere reiziger ben gestort!', voegde ze grinnikend toe. Ze krabde aan haar voorhoofd, en Heer vroeg zich af of Juffer ook een bult zou kweken van hun botsing.

De Duizendpoot leek afwezig. In zijn hoofd speelde nog steeds die allereerste vraag. Wat deed hij hier, op deze paarse planeet, in dat groot, grootse, grootste universum?

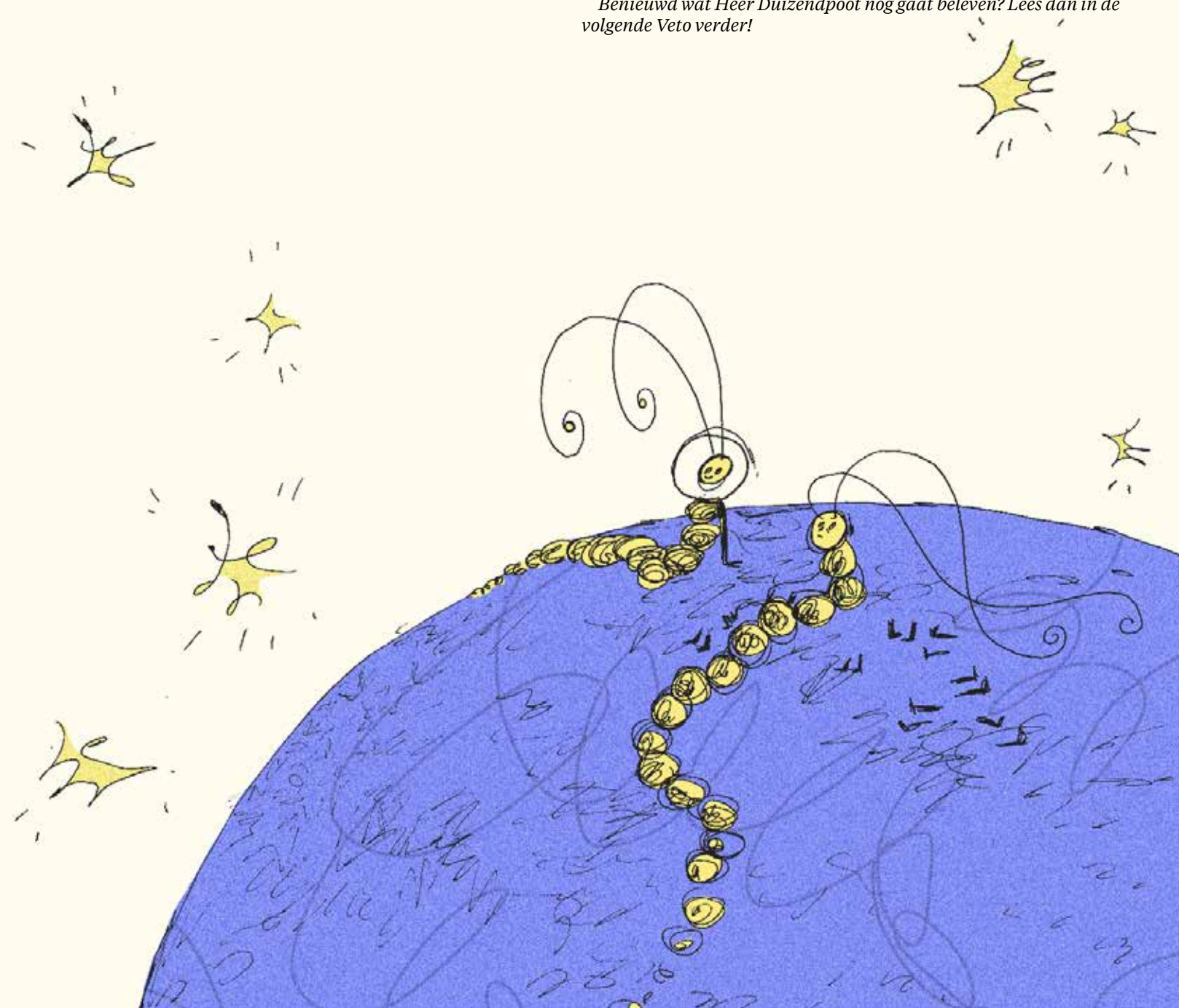
Juffrouw Poot bemerkte zijn kopzorgelijk woelen maar al te snel.

'Wat is er mis, Heer?' Haar voelsprietten waren vast heel gevoelig, dat ze zelfs dat wist op te merken. Heer krabde aan zijn voorhoofd, maar dat hield het harde tollen van zijn gedachten niet tegen. Nee, het kriebelde ze enkel nog meer.

'Sinds je me daarnet vroeg wat ik hier doe ben ik verward', bekende hij. 'Ik blijf mezelf maar die vraag stellen. Ze spookt nu rentevrij rond in mijn hoofd, alsof ze er thuishoort! Ze schiet van de ene kant naar de andere, dan weer terug, en dan zoekt ze nogmaals door. Ik ben toch geen snelweg! Ik geraak er maar niet van af! Van dat ge-Wat doe ik hier? Ik weet het niet! Van mijn ge-Waarom ben ik hier? Ook dat weet ik niet! En dat ge-Hoe ben ik zover afgereisd? Daar kan ik ook niet op antwoorden!'

Juffrouw Poot knikte, zo heus traagjes op en neer. Ze moest ook even nadenken.Ⓜ

Benieuwd wat Heer Duizendpoot nog gaat beleven? Lees dan in de volgende *Veto* verder!

Gevierendeeld: Drummen als ultieme vorm van zelfexpressie

In 'Gevierendeeld' vieren we de kunst, maar vooral ook de kunststudenten. Ze vertellen over hun creatieve carrière en inspiratiebronnen. Moene Peeters, student Muziek, toont ons zijn wereld van beats en grooves.

tekst: [Elias Fret](#)
beelden: [Robin Geukens](#)

Op de Lemmensberg maken we kennis met Moene Peeters (22), student drummen in de derde bachelor. Nergens voelt hij zich meer op zijn gemak dan hier op het Lemmensinstituut. In de gezellige cafetaria of op zijn repetitiekot, het maakt niet uit waar.

'Ik ben hier eigenlijk meer dan thuis. Ik zit er gemakkelijk van 's ochtends vroeg tot 's avonds laat', vertelt hij. Al is dat niet vanaf het begin zo geweest: 'Ik heb lang last gehad van een laag zelfvertrouwen. Op mijn toelatingsexamen trilden mijn handen en stokken van de stress.'

Expressieve Uitlaatklep

Moene's kennismaking met het drummen gebeurt al vroeg: op zijn zevende volgt de energieke jongen enkele proefdrumlessen. Terwijl het in het begin vooral nog een uitlaatklep is voor zijn ADHD, ontwikkelt hij al snel een steeds sterker groeiende passie voor zijn drumstel. 'Eerst wou ik me vooral afreageren, maar langzaam wilde ik het echt steeds beter kunnen en verdiepte ik me erin'.

'Ik heb mijn twijfels over het belang van talent: je moet vooral hard werken'

Vandaag is het voor hem uitgegroeid tot een unieke manier om zichzelf uit te drukken: 'Drummen is een manier om iets te delen, maar dan via klanken in plaats van woorden.' Hij stelt het zelfs zo: 'Als ik niet drum, voel ik mij minder goed.'

Wat hem aan zijn drumstel deed plakken, is dan ook de energie die hij erin kwijt kan. 'Ik ben een redelijk energetische en hyperkinetische persoon', vertelt hij. 'Drummen is best lichamelijk, maar tegelijkertijd ook weer niet. Je moet het ook kunnen verbinden met je ziel. Voor mij is drummen een soort van dans; bewegen op het ritme, in het ritme, met het ritme en naast het ritme.'

Van Leuven naar Londen

Toch was de overgang naar de professionele opleiding op het Lemmensinstituut niet vanzelfsprekend. Hij had nog maar één jaar notenleer gehad en leerde pas enkele maanden voor zijn toelatingsexamen zijn eerste swingpatronen. Moene twijfelde er echter niet aan dat hij zijn passie moest volgen: 'Iets anders zag ik niet echt zitten. Het was mijn droom, en daar wou ik volledig voor gaan. Ik ben heel blij dat ik deze kans heb gekregen.'

Aan die droom timmert hij vandaag nog steeds gestaag verder: 'Sinds ik de kans heb gekregen om hier te mogen studeren, probeer ik die ten volle te benutten. Ik heb mijn twijfels over het belang van de factor talent: je moet vooral hard werken.' Dan nog durft Moene bescheiden toch te dromen van een toekomst na zijn studies. 'Mijn doel is om van drummen te kunnen leven en met mijn drumstel de wereld rond te reizen.'

Zo ziet de jonge drummer zich volledig aarden in het Verenigd Koninkrijk, waarvan hij de levendige jazzscene looft: 'Ik hou heel veel van de Engelse scene, met genres zoals broken beat (een genre binnen de elektronische muziek, gekenmerkt door syncopische ritmes, red.) en jazz.' Het lijkt voor hem de ideale omgeving om zijn eigen drumstijl te ontwikkelen naar muzikale voorbeelden zoals Daru Jones, een gerenommeerde jazzdrummer, die nu actief is bij Jack White: 'Ik vind het mooi wanneer drummers zoals hij durven om een eerlijke drumstijl- en sound te hebben.' ☺

Vier op een rij

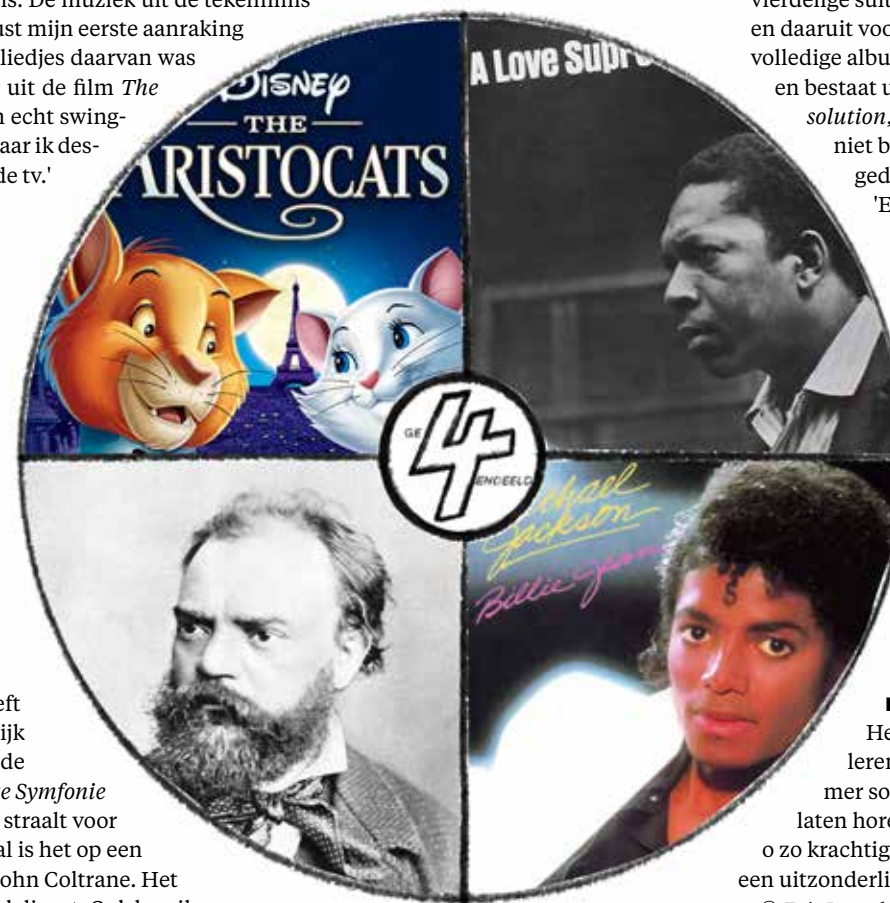
We vragen de student om zich te vierendelen: niets lugubers, geen zorgen. In plaats van een ledemaat vragen we naar een kunstwerk dat van invloed was op de creatieve carrière van het individu. Deze vier muzikale werken inspireren Moene Peeters.

tekst: [Elias Fret](#)
beeld: [Freya Caris](#)

Het eerste werk dat je een fascinatie gaf voor je veld:

'Als kind hield ik echt van films. De muziek uit de tekenfilms die ik toen keek is ook onbewust mijn eerste aanraking geweest met jazz. Een van de liedjes daarvan was *Everybody Wants To Be A Cat* uit de film *The Aristocats*. Dat is eigenlijk een echt swingnummer, met een drumsolo waar ik destijds op stond te dansen voor de tv.'

© Disney

Een werk dat je tegenwoordig inspireert:

'Het laatste muziekstuk dat me heeft geïnspireerd, hoorde ik eigenlijk nog maar gisteren. Toen speelde LUCA Philharmonic de *Achtste Symfonie* van Antonin Dvorak. Dat stuk straalt voor mij een bepaalde energie uit, al is het op een totaal andere manier dan bij John Coltrane. Het is machtig, maar tegelijk heel delicaat. Ook ben ik een grote fan van strijkers in een symfonisch orkest. *I like it.*'

Een werk waar je echt naar opkijkt: 'De vierdelige suite *A Love Supreme* van John Coltrane, en daaruit vooral het derde deel *Pursuance*. Het volledige album duurt ongeveer veertig minuten en bestaat uit vier delen: *Acknowledgement*, *Resolution*, *Pursuance* en *Psalm*. Ik kan het echt niet beschrijven, wat die mannen hebben gedaan is gewoon ongelooflijk.'

'Elke keer als ik ernaar luister – zeker elke week – krijg ik kippenvel tot en met. Die vier muzikanten hebben samen de meest pure, energieke en eerlijke connectie. Ze zijn ook alle vier van een uitzonderlijk hoog muzikaal niveau; ze zijn echt *out of this world*. *A Love Supreme* heeft een bepaalde spiritualiteit en energie die ik moeilijk kan verwoorden.'

© Impulse! Records

Het werk waarmee je een leek tot je veld zou introduceren:

'Mag ik mijn veto stellen? (lacht) Het hangt natuurlijk af van wat je wilt leren, maar toch zou ik een nieuwe drummer sowieso *Billie Jean* van Michael Jackson laten horen. Het is een heel simpele beat, maar o zo krachtig. Het gevoel dat daarin steekt, is van een uitzonderlijk niveau.'

© Epic Records

'Veel mensen vinden Nederlands een lelijke taal, maar dat is onterecht'

Dichteres Esohe Weyden maakte enkele jaren geleden haar poëziedebuut met haar dichtbundel 'Tussentaal'. Ze studeert rechten aan de UAntwerpen, waar ze momenteel ook campusdichter is. 'Ik denk dat investeren in cultuur enorm belangrijk is. Dat afbouwen is geen stap vooruit voor een samenleving.'

tekst: Freya Caris
beelden: Kasper Nollet

Op 21 juli 2021 mocht Esohe Weyden met een gedicht de nationale feestdag openen. Nog in datzelfde jaar benoemde de Universiteit Antwerpen, waar Weyden ook rechten studeert, haar tot campusdichter. Ondertussen publiceerde ze ook haar eerste dichtbundel Tussentaal en doet ze er alles aan om spoken word op de kaart te zetten. In de tussentijd legt ze ook de laatste hand aan haar thesis.

Wat betekent het om campusdichter te zijn?

Esohe Weyden: 'Het campusdichterschap is vergelijkbaar met het vroegere werk van de Antwerpse stadsdichters. Als dichter schrijf ik elke maand een gedicht dat op uiteenlopende manieren gepubliceerd wordt op en rond de campus. Dat kan aan de hand van kleine gadgets zoals raamstickers, pennenzakken, notitieboekjes of bloempotjes die uitgedeeld worden aan de studenten.'

'Voor veel mensen heeft poëzie nog een elitair karakter'

'Soms wordt het ook in het gebouw zelf verwerkt of wordt er een performance aan gekoppeld. Dan draag ik het ergens voor op een evenement van de universiteit. Ik doe dat voor een periode van twee jaar en elke maand beslis ik dan samen met Rubi (het cultuurteam van de UAntwerpen, red.) hoe we dat gedicht gaan verspreiden. Het is dus gelijkaardig aan het stadsdichterschap, maar beperkt tot de UAntwerpen.'

Je kan het dus zelf mee invullen.

'Ik heb enorm veel vrijheid. In sommige maanden ligt het thema vast, zoals met Valentijn in februari of met de juni-examens. In maart werken we rond de eredocenten die dan plaatsvinden. Voor de rest van het jaar kan ik eigenlijk zelf bepalen waarover ik schrijf.'

Hoe belangrijk vind je het om als campusdichter poëzie bij de studenten te brengen?

'Dat vind ik zeer belangrijk. Veel studenten

associëren poëzie nog met iets elitairs. Ik wil er heel graag voor zorgen dat iedereen kan genieten van poëzie, net zoals iedereen nu naar muziek luistert, films en series kijkt en romans leest. Het campusdichterschap is een laagdrempelige manier om poëzie op die manier dichterbij de mensen te brengen.'

Spoken word

Je staat ook bekend voor je spoken word. Op welke manier verschilt dat van andere poëzie?

'Het woord zegt het zelf: gesproken woord. Dat is een heel breed containerbegrip voor alles wat je op het podium kan brengen. Het hoeft ook niet per se poëzie te zijn: vaak wordt het voorgedragen als een monoloog of leunt het meer aan bij comedy.'

Dus er is wel wat overlap?

'Ja, eigenlijk wel. Op een spoken word-avond zijn er heel veel verschillende genres die samenkomen. Vaak hebben mensen een te beperkt beeld: je kan eigenlijk heel veel op een podium brengen.'

'Ik ben persoonlijk wel vooral bezig met poëzie, omdat spoken word ook naar stand-up comedy neigt. Daarom ben ik ook begonnen met geschreven gedichten uit te geven, omdat ik toch aanvoelde dat dat beter bij mijn stijl past.'

En kan je die spoken word-gedichten ook simpelweg lezen?

'Niet allemaal. Sommige zijn in spreektaal geschreven, in andere gevallen schrijven dichters soms gewoon dingen die enkel tot hun recht komen als ze voorgedragen worden.'

'Toch zijn er ook teksten die wel gepubliceerd kunnen worden. Dat wilde ik zelf met mijn dichtbundel bewijzen. Bij sommige teksten voel je dan toch weer aan dat ze zich beter lenen om voorgedragen te worden dan dat ze gedrukt staan in een boek. Ik vraag me af of het echt nodig is om alles in hokjes te proberen steken. Maar mensen hebben dat wel graag.'

Hoe bereid je je voor op een performance als je beslist om een gedicht voor te dragen?

'Wanneer ik schrijf, lees ik de strofes telkens luidop omdat ik wel wil horen of het goed klinkt. Vroeger vond ik dat belangrijk, maar intussen vind ik dat niet meer de belangrijkste vereiste. Maar het blijft wel fijn als er een goede balans is in vorm, inhoud en klankspel mooi in evenwicht zijn.'

Je doet spoken word in het Nederlands. Antwerpen is wel een multiculturele stad, vind je dat het Nederlands zich goed leent tot spoken word-poëzie?

'Veel mensen vinden Nederlands een lelijke taal. Dat vind ik oprecht een onterechte bevinding. Ik denk dat je in elke taal, en zeker in het Nederlands, teksten kunt schrijven die mooi zijn. Elke taal heeft lelijke en mooie woorden, lelijke en mooie zinnen.'

'Amanda Gorman heeft spoken word op internationaal niveau op de kaart gezet'

'Wat ik fijn vind aan het Nederlands, is dat je heel veel woorden hebt met veel lettergrepen. Engels is heel kort naar mijn gevoel. Op die manier kan je echt een ritme creëren dat niet per se een middenrijm of eindrijm nodig heeft, maar gewoon een lettergrepenrijm. Als je dezelfde lettergrepen van de eerste strofe ook in de tweede hebt, dan creëert dat een heel leuke flow op het podium. Dus wat mij betreft, Nederlands voor spoken word: honderd procent!'

Zit je er dan nooit mee in dat je dan minder mensen bereikt?

'Nee, daar zit ik niet mee in. Ik doe het niet om veel mensen te bereiken. Ik doe het heel graag. Het is mijn passie. Ik vind het fijn als er een publiek is, maar mijn doel is niet om zoveel mogelijk mensen te bereiken. Als ik één iemand bereik, ben ik daarover al super tevreden. Dat meen ik oprecht.'

Poëzie in de maatschappij

Mensen zien wel wat parallellen tussen jou en Amanda Gorman. Wat vind je er zelf van als je met haar vergeleken wordt?

'Dat is heel ruim hé. (lacht) Er zijn enorm veel mensen met een andere huidskleur die aan spoken word doen, dus dan zijn er wel miljoenen mensen die met haar vergeleken zouden kunnen worden. Ik vind dat meestal een onterechte vergelijking, behalve dan het feit dat we allebei op een officiële plechtigheid hebben gesproken, zij op de inauguratie van Joe Biden en ik op de nationale feestdag. Dat is een link die ik wel zie, maar los daarvan is het een gedachtegang die ik niet deel.'

'Ik ben gestopt met het maken van serieuze langetermijnplannen, omdat je oprecht niet weet wat morgen brengt'

'Ik vind het belangrijker om bijvoorbeeld naar stijl te kijken. Gorman heeft een heel andere stijl van schrijven, die voortkomt uit de Engelstalige spoken word-cultuur. Die is heel maatschappelijk beladen, echt activistisch. Ik ben de nerd die op zoek gaat naar stijlfiguren.' (lacht)

Gorman heeft veel impact gehad met haar performance; ze bracht een heel emancipato-

rische boodschap. Kan spoken word voor jou ook die maatschappelijke rol vervullen?

'Natuurlijk, ik heb veel ontzag voor Amanda Gorman. Het is heel straf dat een tekst die je op je kamer of in de tuin schrijft, zo'n impact kan hebben indien die in de juiste context en op de juiste manier gebracht wordt.'

'Dat dat zo veel mensen kan inspireren, heeft zij aangetoond. Gorman heeft spoken word op internationaal niveau op de kaart gezet. Heel veel mensen vroegen zich ineens af: 'Spoken word, wat is dat eigenlijk?'. Op dat vlak heeft Amanda Gorman, los van het inhoudelijke, het genre in de kijker gezet en daarvoor heb ik superveel respect.'

Om dat te linken aan het collectieve ontslag van de Antwerpse stadsdichters: hoe zit het met de verhouding tussen poëzie of politiek?

'Als je naar de traditie kijkt, kom je al snel terecht bij slam poetry en dat had altijd al een maatschappelijke insteek. Uiteindelijk vertrekt alles wat je schrijft uit ervaringen, dingen die je meemaakt, mensen die je ontmoet en de samenleving waarin je leeft. Sommige mensen zijn minder activistisch ingesteld dan andere, maar ik denk niet dat er een maatschappelijk neutrale tekst bestaat.'

Schrijf jij soms vanuit een maatschappelijk doel of persoonlijke ervaring?

'Onbewust wel: dingen die ik heb meegemaakt kan je zeker terugvinden in mijn teksten. Onlangs las ik bijvoorbeeld een bloemlezing over de laagheid van identiteit. Ik denk niet dat iemand

van de schrijvers de bedoeling had om activistisch te zijn in hun tekst. Door al die teksten samen te bundelen, te schrijven vanuit je eigen zijn en je eigen ervaringen, denk ik wel dat je mensen inspireert. Als mensen bijvoorbeeld schrijven over racisme, dan hoeft dat niet activistisch te zijn, maar het kan zeker een impact hebben.'

Komt de beste poëzie dan uit een oprecht gevoel?

'Dat weet ik niet. Voor mij werkt dat het beste, maar er zijn zeker mensen die zich ook goed kunnen inlezen in een bepaald onderwerp. Voor mezelf merk ik dat als er een echte emotie naar boven komt, dat van groot belang is in mijn schrijfproces.'

'Ik schrijf ook dingen in opdracht van anderen, dus ik kan dat wel, maar enkel als ik voeling heb met het onderwerp. Er zijn altijd mensen die beter aanleunen bij het onderwerp dan ik. Dan vind ik dat ik die mensen de mogelijkheid moet bieden. Ik hoef niet alles te doen.'

Toekomstplannen

Wat staat er nu nog op de agenda? Zijn er nog specifieke dingen die je wil bereiken?

'Ik ben nu bezig aan een kinderboek: jullie zijn de eerste die dat nu weten. (lacht) Ik wil ook nog heel veel schrijven, ik zou het heel fijn vinden om nog een tweede bundel uit te brengen. Die twee dingen lopen nu wat parallel.'

NAVRAAG

NAVRAAG

Krijg je dat gemakkelijk gecombineerd met je schoolwerk?

'Moeilijk. (lacht) Ik ben nu bezig om mijn thesis af te werken. Het is heel veel werk, maar ik denk wel dat als je echt energie krijgt van iets, dat alles haalbaar maakt. Door te schrijven en van alles te doen, krijg ik enorm veel energie, die ik daarna dan in mijn thesis kan steken.'

Heb je de ambitie om ooit stadsdichter te worden?

'Dat zal ervan afhangen of die terug ingevoerd worden (na hun collectief ontslag in september 2022, gingen de Antwerpse stadsdichters terug aan de slag, deze keer los van het stadsbestuur, red). Ik weet vooral dat het leven supersnel kan veranderen. Ik ben gestopt met het maken van serieuze langetermijnplannen, omdat je oprecht niet weet wat morgen brengt.'

'Spoken word ontdekte ik per toeval op mijn zestiende tijdens een workshop op de middelbare school. Je eet je ontbijt, je gaat naar school en dan komt er iemand een workshop geven. Dat kleine moment heeft zo'n impact gehad op de rest van mijn leven.'

'Dan start je op de universiteit en vragen ze je campusedichter te worden. Dat is zo random, je verwacht het helemaal niet. Dus ik denk dat het afhangt van wat de toekomst brengt, of de stadsdichters terug worden ingevoerd, of het combineerbaar is met een baan in de advocatuur, of ik nog graag schrijf en voordraag. Maar dat denk ik wel.'

Het is nu crisis, er wordt bespaard op van alles en vaak is cultuur een van de dingen die als eerste sneuvelt. Hebben mensen poëzie nodig?

'Ik wil niet zo'n persoon zijn die doet alsof poëzie het belangrijkste is in heel de wereld. Maar ik denk wel dat mensen cultuur nodig hebben. Het hoeft geen poëzie te zijn, want dat is niet voor iedereen.'

'Ik vind kunst, in allerlei vormen, een heel mooi middel om emoties te vertalen'

'Ik denk dat investeren in cultuur enorm belangrijk is. Dat afbouwen is geen stap vooruit voor een samenleving. Als we terugblikken op de tijdperken waarnaar bepaalde politieke partijen ook heel vaak verwijzen, dan worden die tijden ook gekenmerkt door een grote culturele rijkdom. Maar ik wil zeker niet de persoon zijn die zegt dat poëzie het belangrijkste is. Dans, theater en muziek zijn allemaal evenwaardig. Zo'n dichter ga ik niet zijn, dat is te cringe.' (lacht)

Je mocht recent de aula Patrice Lumumba inhuldigen, hoe was dat?

'Dat was heel spannend! Normaal heb ik niet snel zenuwen. Als je al jaren optreedt, dan word je dat een beetje gewoon. Je zit in een flow, je doet dat elke week: het is je werk. Maar de inhuldiging

was anders. De familie van Patrice Lumumba zat in de aula, net als veel mensen van de overheid. Het gaat over een zeer emotioneel beladen onderwerp. Je kon voelen dat de mensen het heel serieus namen en daar met veel respect zaten. Dan wil je het heel goed doen.'

Vond je het een succes?

'Ja, maar ik had nu zoveel stress dat ik het zo niet honderd procent actief heb beleefd op het podium en dat was wel jammer. Maar ik heb heel hard mijn best gedaan – echt alles gegeven – waardoor het goed gekomen is.'

'Het was een magnifiek moment, waarbij ook de rector (Herman Van Goethem, red.) een prachtige speech had geschreven. Die was zeer emotioneel aangrijpend. En dan kom ik daar af met mijn poëzie.' (lacht)

Zoals je zegt: deze inhuldiging bouwde voort op een gevoelig onderwerp. Is poëzie een goede manier om dat te vertalen?

'Dat denk ik echt wel. Zeker voor zulke gelegenheden vind ik kunst, in allerlei vormen, een heel mooi middel om emoties te vertalen. In dit geval was er ook kunst die in de gang naar de aula werd opgehangen.'

'Op de inhuldiging was er dan mijn gedicht. Ik denk wel dat al die zaken samen het gevoel en de sfeer mooi omvatten, naast de speeches uiteraard. Muziek heeft die kracht, maar poëzie zeker ook. Ik sprak achteraf met Lumumba's kleinkinderen en die waren echt enthousiast. Dat was heel fijn om te horen.' ☺

Ontdek je leerstof, begin in de paasvakantie

Amerikaans gegevenslek legt opnieuw geheimen bloot: Alma dan toch genoeg budget voor lagere prijzen

Het loont om je boodschappen buiten het centrum te doen, dat bevestigt Gust.

Voorzitter Stura wil net als Franse revolutionairen handelen in 'het algemeen belang'. Historici maken zich grote zorgen:

Wordt je evenement ook geweigerd door de KU Leuven? Geen nood! Veto is er voor je:

EHBO:
Eerste Hulp Bij de situatie waarbij je Oostenrijkse gast niet in een KU Leuven-aula mag komen spreken.

Verdeel je folders stiekem over Veto's. Zo bereik je zeker je publiek. Want ja, vetolezers: dat publiek wil je natuurlijk ook graag. Je hoeft Veto daar zeker niet over in te lichten. Nee hoor, dat hoeft niet. Veto wenst je veel succes met je lezing ergens in een kelder! Het belooft een topeditie te worden.

Wanneer je 2 minuten niet op Toledo bent

De KUL authenticator:

Na succes van tweedehands kledingwinkels nu ook tweedehands supermarkten

ULYSSIS zal het telsysteem op de 24 urenloop niet meer bedienen. LOKO vindt oplossingen.

Optie 1: back to the basics Optie 2: Eva De Bleeker Optie 3: the white rabbit

We kennen het allemaal, van die dagen dat het haar gewoon een eigen willetje heeft

NU! Nivea For Men extra strong wax voor maar €6,99 bij Kruidvat!

Zou je dan niet willen dat er een oplossing was? Dat iemand... een hand toereikt?

Krijgt zelfs het meest weerbarstige haar plat en jij hebt weer een glimlach op je gezicht!

Het verhaal van Vlaanderen, de KU Leuven, een sprong van 600 jaar

tekst: Geert de Schrijver

2025 komt met rasse schreden dichterbij, de KU Leuven maakt zich al op om haar 600-jarig bestaan te vieren. De KU Leuven heeft al miljoenen gependereerd aan kunst, die op luid gejuich onthaald is door de studentenpopulatie, want dat is immers hoe een universiteit haar feestgebeuren moet organiseren. Gelukkig is dit niet het ultieme masterplan van de KU Leuven voor 2025.

De KU Leuven is vermoedelijk bezig de universiteit helemaal terug te laten werpen naar 1425. In die tijd werden onze streken immers geregeerd door de Bourgondiërs. De Bourgondische Nederlanden omvatten huidig Vlaanderen, maar ook zowat huidig Nederland, Wallonië en zelfs Frans-Vlaanderen.

De eerste tekenen om Luc Sels en de zijnen te verheven naar de Bourgondische adellijke status zijn reeds zichtbaar. Als eerste heeft de fusie van Universiteit Saint-Louis Bruxelles samen met Universiteit catholique de Louvain eerder dit academiejaar ervoor gezorgd dat de KU Leuven terug een stapje dichterbij naar haar 'oude glorie' kan terugkeren, zeker doordat op Saint-Louis verschillende opleidingen bestaan in samenwerking met de KU Leuven. Zo is de expansie richting zuiden (Wallonië) ingezet.

Als tweede heeft vicerector Kulak Piet Desmet in de openingsceremonie van de Kulak verklaard dat hij de banden met Universiteit de Lille verder wil versterken. Op die manier is de expansie westwaarts, naar Frans-Vlaanderen, ook meteen verzekerd.

Als derde heeft de KU Leuven al lange tijd een speciale band met campus Diepenbeek. Zo verwezenlijkt ze op die manier tegelijk bijzondere samenwerkingen met UHasselt, waar ook verschillende gedeelde opleidingen tussen de KU Leuven en de UHasselt georganiseerd worden. De voornaamste reden waarom de KU Leuven geïnteresseerd zou zijn in Limburg is omdat de UHasselt een samenwerkingsverband heeft met de Universiteit Maastricht, genaamd de transnationale Universiteit Limburg. Zo heeft de KU Leuven ook haar expansie oostwaarts gegarandeerd.

De duidelijke signalen zijn nog maar het begin van de plannen van de KU Leuven om op vorstelijke wijze overal haar invloedssfeer neer te planten. De KU Leuven heeft immers nog verschillende schakse technieken achter de hand, zoals UNA Europa of LERU. Al een geluk kijkt de KU Leuven naar de Bourgondische periode als inspiratie en niet de Habsburgse periode, want wie weet gaat Luc Sels beginnen uithuwelijken...⁹

Sustainability Week

17/04 - 21/04/2023

Ontdek het volledige programma

1. Samen vestigen we de aandacht op klimaatverandering.

2. Een week gevuld met activiteiten en evenementen.

3. Een samenwerking tussen Dienst Duurzaamheid, Green Office, Ecoteams, studentenkringen en vele anderen.

KU LEUVEN

